

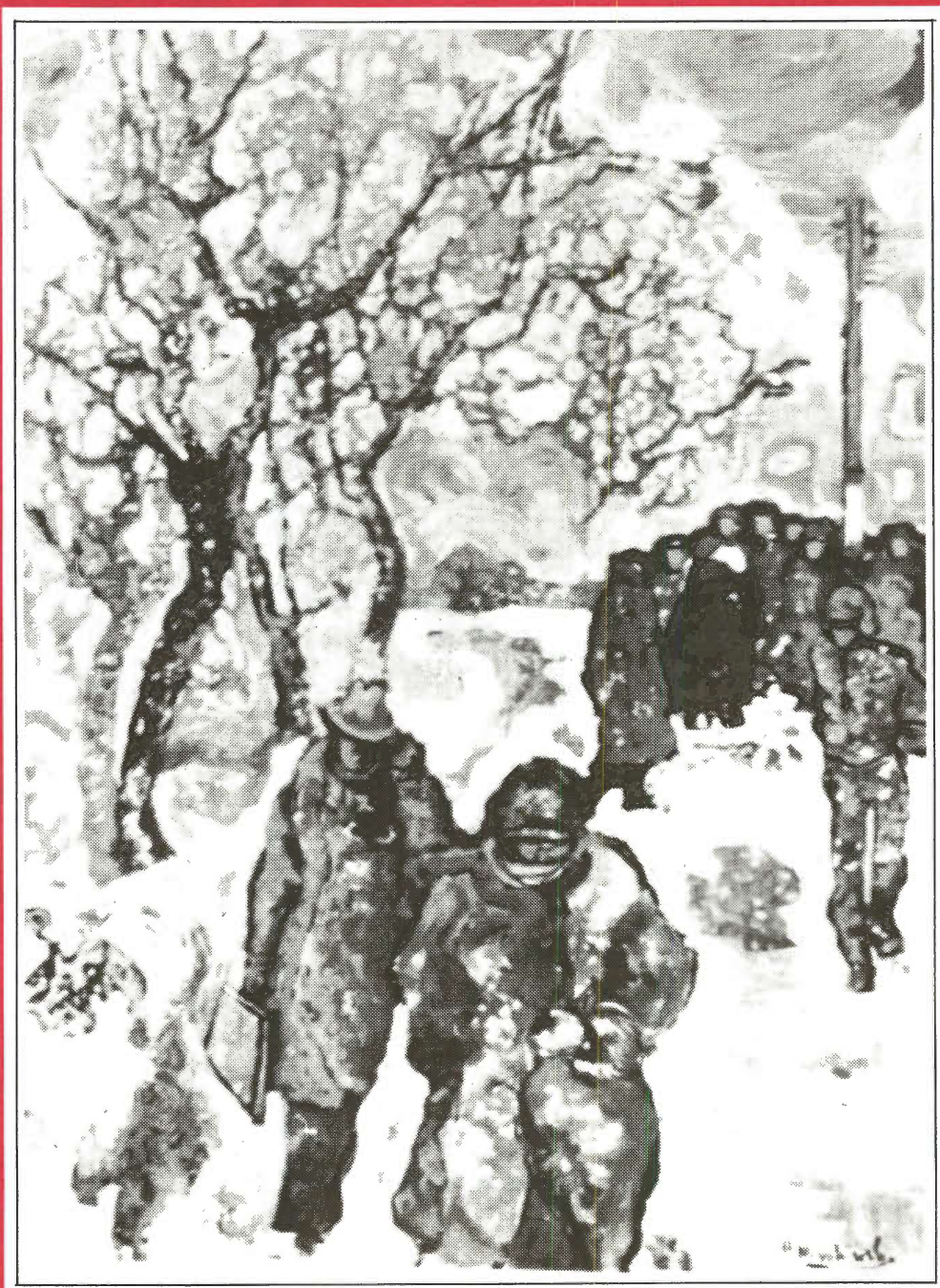
Ч. 3. БЕРЕЗЕНЬ 1983

No. 3 MARCH 1983

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XL Ч. 3. БЕРЕЗЕНЬ 1983

No. 3. MARCH 1983 Vol. XL

ЗМІСТ

Т. Шевченко. Мені однаково	1
У.Л. За мною стоїть Україна	1
Н. Сенік. Українська мова в українській родині	2
Н. Лівіцька-Холодна. Внукам	3
О. Копач. Сильветка сучасниці (Г. Новаківська)	4
М. Чиж. Тіні	6
Український Музей	7
В обороні Ю. Шухевича	8
Допоможіть Ростикові. З листів до Редакції	9
О-КА. Де шукати поради й потіхи. Озвучені книжки для незрячих	10
Тільки між нами і телефоном. Нема рівноправности? Л. Калинович	11
В. Лев. "Ой верше мій верше". Рецензія	12
І. Савицька. Цитра моєї мами. Новий журнал: "Українська музика"	13
Вітаємо тих хто народився	14
Вісті з Централі	15
100-тисячний Фонд ім. О. Лотоцької	16
Наші градуантки. Р. Мороз. Нат. Наші квіти в вазонках	17
В Торонто відкрили картину "Хрищення Руси-України"	18
О. Заремба. На старості літ — де знайти притулок	20
Куток листування	21
Our Life	22
Харчування. Великодне печиво. Л. Гриців	26
Вишивка. Киптар з України	27
Хроніка. Поза округами. Дописи округ і відділів	28
Г. Черінь. Десятиліття	29
Подяки, з нагоди.....	32
Замість квітів	33 36
Нашим малюкам	34
Загальні збори	обкл.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"
 108 Second Ave. Редакторка Уляна Любович
 New York, N. Y. 10003 Tel (212) 674-5508
 Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редактор — Уляна Любович
 Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець. Англomовні сторінки ред. А. Г. Савицька
 Мовна редакція — Наталя Лівіцька-Холодна.

На обгортці: Галина Новаківська. Трамваєва зупинка — Олія
 On the cover. Haiyna Novakivsky. Train station. Oil

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
 International Copyright Secured — All Rights Reserved
 Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
 Теодозія Савицька — 1-ша заступниця голови
 Марія Томоруг — 2-га заступниця голови
 Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
 Наталія Данипенко — 4-та заступниця
 Анна Дидик — протоколярна секретарка
 Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
 Розалія Полчі — англomовна секретарка
 Ольга Літello — касирка
 Іванна Ратич — фінансова секретарка
 Ольга Гнатейко — вільний член
 — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Марія Крамарчук — організаційна
 Оксана Ленець — культурно-освітня
 Любов Волинець — музейно-мистецька
 Марта Данилюк — виховна
 Анна Кравчук — суспільної опіки
 Ірена Качанівська — касирка суспільної опіки стипендій
 Ірена Чайківська — пресова
 Ірена Куровицька — зв'язків
 Марта Федорів — зв'язків
 Люїса Сакс — статутова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
 Ірена Кіндрачук, Леся Гой — членки
 Євгенія Новаківська
 Ростислава Яхницька — заступниці

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
 Ростислава Матла — Філядельфія
 Лідія Магун — Нью-Йорк
 Іванна Мартиницька — Північний Нью Йорк
 Ірина Чайківська — Нью Джерзі
 Надія Дейчаківська — Округа Огайо
 Евстахія Струтинська — Чикаго
 Анна Любинська — Нова Англія
 Тетяна Дурбак — Південний Нью Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Suppyk"
 16a Prospect St.
 Gleroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o N. 7 887 93 de Paris
 26 rue de Tercy, Paris 18-2.
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

ЗА МНОЮ СТОІТЬ УКРАЇНА

Нещодавно ми мали нагоду слухати розповіді Надії Світличної, колишнього в'язня советських тюрем про жінок, які відбували довгі роки покарання у в'язницях і лагерьх советського Союзу. Розказувала вона не тільки про їхню жорстоку долю, але про їхню поведінку, відношення до спів'язнів та й взагалі до людей і до різних життєвих ситуацій. Усе це було пре-сумне, але й подивугідне. Але розповідь про одну з тих жінок, яку деякі з присутніх знали коли вона була молодою і безтурботною дівчиною, зробила особливо потресаюче враження, яке провело нас ще довго і поверталось враз з думкою про неї. У розповіді, яку ми прослухали, була мова про те, що та жінка вбилася у пам'ять спів'язнів своєю особливою поставою. Впродовж декількох років у Володимирській тюрмі відбувався начебто щоденний церемоніал. Вона стояла у вікні пральні де працювала, а в'язні і то не тільки політичні але й т. зв. "побутові", які проходили через подвір'я чи то на щоденну прогулянку під сторожею, чи то в дорозі до праці мовчки поздоровляли цю жінку у вікні чи то кивком рукою чи "під козирьок". Вона мовчки, без усміху відповідала їм. Сторожі неначе б не запримічували цього. І так щоденно, роками. У лагері де вона опісля перебувала не тільки спів'язні політичні і "побутові", але й наглядачі згадували її з особливою повагою. Вона стала жінкою-легендою не тільки ізза небувало-довгого присуду (25 літ), але із-за особливо гідної постави. Коли ж її спитали що давало їй цю силу і спроможність у нелюдських умовах слідства тюрми і лагеру заховати таку надлюдську поставу, її відповідь була:

"За мною стояла Україна".

Отож у кожній життєвій ситуації людина повинна бути свідомою, що вона репрезентує свою батьківщину, що вона є її представником а її поведінка свідчить не тільки про неї, але про її батьківщину. Яка ж безмежна любов до України, а теж пов'язане з нею почуття відповідальності не тільки за своє життя, але за Україну дає силу встоятись перед переслідуваннями, силу опановувати звичайні людські відрухи як страх, злість включно з інстинктом самозбереження.

Якщо сьогодні згадуємо цю жінку-легенду, яка так просто вияснила джерело своєї психічної, моральної сили це тому, що почувши її коротке вияснення мусимо й собі усвідомити що "за нами стоїть Україна" і, що ми, які її репрезентуємо у вільному світі, відповідаємо за неї. Ця свідомість мусить діяти у всіх полях нашого життя: в родинному, професійному й громадському житті. Що ж це, як не І. Франка:

*"Кожний думай, що на тобі
мільйонів стан стоїть
Що за долю мільйонів
Мусиш дати ти одвіт"*

Могло б здаватися, що відповідальність це лишній тягар, який може людину придушити до землі, який не дає їй дивитись у небо й любитись свобідним, ніби безтурботним, життям. Але ж відповідальність це Божий дар, це привілей людини,

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні.
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковісінько мені.
В неволі виріс меж чужими,
І, не оплаканий своїми,
В неволі, плачучи, умру,
І все з собою заберу,
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.
І не пом'яне батько з сином,
Не скаже синові: «Молись.
Молися, сину: за Україну
Його замучили колись».
Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окрадену, збудять...
Ох, не однаково мені.

[Між 17 квітня і 19 травня 1847, С-Петербург]

якій Бог дав свобідну волю вибирати дорогу якою вона хоче йти. Хоч в даному моменті може це видаватися тягарем, але коли глянути на пройдений шлях людини то й вона сама й ціле її середовище побачить і відчує чи вона справді жила повноцінним життям вільної людини чи тільки існувала.

Свідомість відповідальності виказують і виказували наші земляки в Україні. Серед незвичайного тиску, а при тому у цілковитій відсутності всякої інформації і то так про правду в минулому як і про сучасне не тільки в світі, але й в країні де живуть, вони наче квітка ломикамінь-пробили тверду скалу й завітти блискучим цвітом. Цей "ломикамінь", про який Леся Українка писала: (Уривок з листа до Стешенка)

*На гострому, сірому камені блиснуло щось наче
племін:*

*Квітка велика, хороша свіжі пелюстки розкрила,
Із краплі роси самоцвітом блищали на дні.*

*Камінь пробила вона, той камінь, що все переміг,
Що задавив і могутні дуби,
І терни непокірні.*

*Квітку цю вчені люди зовуть Saxifraga
Нам, поетам, годиться назвати її "ломикамінь"
І шанувать її більше від пишного лавру.*

Коли ж вони там пробились через скалу терору і зуміли сказати слово правди, то що ж ми повинні робити у цьому вільному світі та й при нашому, навіть якби воно було у декого скромне, але всетаки повному матеріальному забезпеченні. А те, що головню старається знищити сьогоднішній наїздник в Україні це вбити історичну пам'ять. З однієї сторони

Докінчення на ст. 6

УКРАЇНСЬКА МОВА В УКРАЇНСЬКІЙ РОДИНІ

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
В. Симоненко*

Це сміливе, горде, впевнене заперечення "указові" московського міністра внутрішніх справ Валугеєва, що так гірко, жорстоко прозвучав більше, як сто років тому: "Малоросійської мови не було, нема і бути не може!" — а це значить і народу.

Новітні валугеєви хитріші, підступніші: вони висунули теорію інтернаціоналізму, а в дійсності русифікують наш нарід, замикають у тюрми всіх, що вміють думати, виснажують їх на каторжних роботах, висилають у табори смерті, виморюють наш нарід голодом, нищать українські пам'ятки, навіть бібліотеки, що межує з варварством. Вони хотіли б "перекреслити" наш нарід.

Та у відповідь на ці підступні, ниці "укази" з'явилася когорта сміливців-українські правозахисники — які виступили в обороні своєї мови, своєї культури, свого непоборного народу. Вони демонстративно підкреслено говорять українською мовою, особливо в урядових установах, хоч серед них є такі, що не виростали з цієї мовою, але вони працювали над нею, вивчали її, удосконалюють її, вони плекають свою мову, як тендітну рослину, як свою дитину, вони люблять її, свою співучу, солов'їну мову. Вони люблять свій нарід, почувають себе невід'ємною частиною свого великого, волелюбного народу

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!*

Молодь в Україні з любов'ю і ретельністю кинулася до вивчення історії свого народу, де треба, спростовують помилки, доповнюють її, витягають замовчувані історичні події, дати, факти.

Появилось ряд історичних художніх творів і то не лише в літаратурі, а й у малярстві, музиці, пісні, театрі. Не можна не згадати такої перлини, як історичний роман у віршах "Маруся Чурай" — Ліни Костенко, як також Семена Скляренка: "Святослав", "Володимир", Івана Білика "Меч Арея". Тому що ці твори відтворюють давні часи, автори вживають і мову тих часів: знайдемо там окремі слова і цілі вирази старослав'янської мови, вірніше, тодішньої української літературної мови. Автори історичних творів привертають, витягають із забуття слова, що затратилися, вони вводять застарілі слова в нашу сучасну мову, а цим вони збагачують нашу мову. Наприклад, слово "покон", що означає звичай, є у Скляренка, є у Білика, у Ліни Костенко — "іспокон". Коли ж якесь слово з'являється у художніх творах та ще й у кількох авторів, його введуть у словники. Таке

ж слово, як "олжа", що означає "брехня", якого вживає Ліна Костенко, уже є в словнику, бо є воно у Лесі Українки, є в Максима Рильського, а сучасна авторка вдихає в те слово життя.

На жаль, таких охоронців мови мала горстка, загаль же — приспаний, і в тому наша трагедія. В. С. Василько — народний артист в Україні, автор кількох інсценізацій та багатьох літературних праць з теорії, історії українського театру, пише в своїй статті "Що мене хвилює":

"У наших театрах стало звичайним явищем: актор на репетиції текст ролі промовляє українською мовою і зараз же власні думки висловлює російською мовою. На загальних зборах театрів не можуть висловити якусь серйозну думку, бо їм бракує слів. Як же такий актор може бути майстром художньої мови!?"

А наша мова не є бідна. Новий тлумачний "Словник Української Мови" — подає понад 137 тисяч слів, а всього наша мова нараховує около 600 тисяч слів. Наша мова гнучка, багата нюансами понять слова. Візьмемо для прикладу слово **мати**: **матуся, мама, мамуся, мамка, мамця, матка, матінка, мамочка, матусенька, маточка, матонька, матуня, матірка, матіночка, матінонька** — ці слова всі є в словнику, а їх можна створити ще й більше. А слово **птаха**, **пташка, пташа, пташатко, пташеня, пташенятко, пташина, пташинка, пташиночка, пташинонька**, а один автор на еміграції вживає **пташенятусенько**, отже такі відмінності можна творити й творити, а знайдіть в іншій мові подібні різновиди-поняття слова, де є: і ніжність, і згрубілість, і поняття офіційності, і поняття гумору.

Чужинці, що жили в Україні, щиро полюбили її, полюбили її мову, її пісню, її людей і стали українцями — такий був Томаш чи Тимко Падуро — українсько-польський письменник, що жив у часи Шевченка, і який сам про себе говорив: "Генте Полонус Націоне Рутенус". І батько його, і дід були польськими патріотами, а він українським патріотом, українським вченим-письменником. А скільки є жидів, що жили в Україні, полюбили її, вивчили і полюбили її мову, стали українськими письменниками, літературними критиками, артистами, які чудово декламують вкладаючи багато чуття і любови.

Давній наш нарід, стара наша мова, наші традиції. З історії і літератури ми знаємо про себе, та чомусь ми не доцінюємо себе. У нас ще й досі є почуття нижчезартости. А пригадаймо, що про нас говорили чужинці ще майже двісті років тому. Професор мінералогії Кембріджського університету **Едвард Кларк**, англієць, написав книжку "**Подорож по Росії**", що вийшла у 1812 році, де говорить:

"Українці різняться під кожним оглядом від інших мешканців Росії. Це дуже шляхетний нарід. Вони вигля-

дають міцніше та краще від москалів і перевищують їх в усьому. Нарід в Україні нагадує верховинців із Шотландії. За столом українського селянина більше чистоти, ніж за столом у московського князя”.

Чеський письменник **К. Запа** у 1844 р. — це коли наша сучасна мова щойно народжується — пише:

“Я переконався, що український говір з уст українських дівчат звучить чудово. Українська мова вимагає значно менше ламання язика і шепелявння в порівнянні з польською, і вислів її приємніший. До мого вуха долітали звуки колядників-співаків, наповнювали тихе повітря, як подув лагідного вітру в шумному гаю, як хвиля тихого озера. Ніколи не забуду цього враження найзворушливіших хвилин, котрі донебудь пережив”.

Німецький письменник **Фрідріх Боденштедт** (1819-1892), що у 1845-у році видав збірку **“Поетична Україна”** — переклад українських пісень на німецьку мову, пише:

“Мало в кого є таке привабливе й поетичне минуле, як в українців. Нехай запашні українські пісні, мов жалобні вітри, віють на німецькі левади і оповідають, як діти України колись любили і боролися... У ніякій країні дерево народньої поезії не видало таких великих плодів, ніде дух народу не виявився у піснях так живо і правдиво, як серед українців. Який чарівний подих туги, які глибокі людські почування в піснях. Яка ніжність у парі з мужеською силою пронизує любовні пісні... Справді, народ, що міг співати такі пісні і любитися ними, не міг стояти на низькому рівні. Українська народня поезія дуже подібна своєю формою до поезії найбільш освічених народів Західної Європи. Важливу роль грає всюди жінка з її м'якими ніжними почуваннями”.

*Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!*

На жаль, переважна більшість нашої молоді тут на еміграції не знає або має примітивні знання української мови, а це і є причина, що наша молодь не любить української мови. Вона не відчуває її краси, м'якості, ніжності, мелодійності. Не можна полюбити того, чого не знаєш. Чи ж вони винні в тому, що не володіють мовою досконало? Лише частково. Майже вся вина лежить на нас, батьках, хоч де в чому ми теж виправдані: ми хотіли опанувати англійську мову. Зовсім же невинні ті, що висунули свою теорію, що будьто знання української мови гальмує успіхи дитини в американській школі. Американські вчені: Андерсон, Роберт Ремінг, Брус Гардер, Фішман і інші студіювали це питання й доказали зовсім протилежне. Ось висновки **Ремінга**:

“Тавро, що довгий час тяжело в нашій країні на дітях, які в дитинстві вивчили, крім англійської, іншу мову, має добрі вигляди стати ознакою індивідуальної вишчости”.

Брус Гарден — член уряду шкільництва у Вашингтоні пише:

“Оцінюючи знання чужих мов, як національно-державне багатство, намагання поодиноких етнічних груп плекати свої мови, повинно бути сильно заохочуване, підтримуване, де лише можна в публічних школах”.

НАТАЛЯ ЛІВИЦЬКА-ХОЛОДНА.

ВНУКАМ,

моїм і чужим, тим, що в їх очах ще не згасла синь весни...

.....
Хлопче юний з синіми очима,
поцілуй від мене свої сині очі,
поцілуй дороги, що ти ними йтимеш,
поцілуй дівчину, що її захочеш,
поцілуй від мене зоряну весну.
Хлопче, що у тебе очі сині,
поцілуй від мене мрії й сни свої,
поцілуй сльозу, що виллеш в самотині,
і ті руки, що втиратимуть її,
поцілуй від мене зоряну весну.
Хлопче юний, в тебе очі сині,
поцілуй від мене гіркість розставань,
і світанки бунту в ночі горобині,
і болючість втрати і жагу шукань,
поцілуй від мене буряну весну.

Січень 1983.

Давня істина — родина, хата — це перший університет кожної дитини. Мама, бабуся закладає в свідомості дитини перші високі моральні чесноти, формує її свідомість, навчає її молитви. А якщо нема української мови, нема української родини. Ми вже згаяли багато часу, ми втратили багато цінних одиниць-індивідуальностей, то давайте ж візьмемося за себе, уважаймо, як ми самі говоримо, щоб у нас не було таких виразів, як: *винести гарбіч на стріту, випити кап оф кофі, попінтувати руми, муфуватися* й інші. Ми повинні також оминати так звані кальки, тобто дослівні переклади американських виразів, як от:

Я покличу вас назад замість: **я подзвоню вам пізніше**

я не думаю, що це так замість: **я думаю, що це не так**

він перемінив думку замість: **він передумав**
радіо не працює замість: **радіо нечинне, радіо зіпсуते і інші.**

Піднесімо самі себе. Плекаймо свою мову! Слідкуймо за її чистотою! Поставмо на сторожі **слово!**

*Любім Україну у сні й наяву
Вишневу свою Україну,
Красу її, вічно живу і нову,
І мову її солов'їну.*

Доповідь, яку підготувала Надія Сенік, членка 68-го Відділу СУА, Сиракузи, для Окружного З'їзду в Рочестері, який відбувся у травні 1982 р.

ОЛЕКСАНДРА КОПАЧ

СИЛЬВЕТКА СУЧАСНИЦІ

В одній великій бібліотеці Торонто виставка картин. Широкі червоним сукном покриті сходи підносяться вгору, ведуть людей до галерії. Веселі квіти, космічні кола, невиразні кольорові лінії абстрактів і... несподівано мою увагу зупиняє "Будяк". Срібliste небо, синяво-сірі плями каміння і, в даліні, води — осіння тонація. Щось дуже близько, приємне промінює з картини. Та ж це... Так і є! Галя Новаківська! А я й не знала, що її картину вибрали на ці репрезентаційні виставки по бібліотеках метрополії.

Що ж, вона завжди скромна, тож і найближчі друзі багато дечого не знають про цю любительку квітів і будяків. А ця тонація... така містична. Життя на грані метаморфози. Розсипаються кульочки. У них рисочки-зернятка — нове життя. Легка задума містики, спокійна, глибока. Таємнича осінь. Забирає життя і... зберігає його. Снуються мої думки довкола картини.

— Ет, що там! — Чую голос усміхом зогрітий, і бачу зневажливий помах гарної руки. Оглядаюся з дива. Та ні бо, нема тут Галі, а зринула тільки її реакція на всяку похвалу.

*Галина Новаківська.
Церква в Тернополі.
З поїздки в Україну — олія*

*Halyna Novakivsky.
Church of Ternopil.
From a trip to Ukraine.
Oil.*

*Кульбаба — акрил
Dandelion. Acrylic*

*МИСТКИНЯ
ГАЛИНА
НОВАКІВСЬКА*

*ARTIST
HALYNA
NOVAKIVSKA*

А є й за що хвалити. Картини Галі Новаківської вже довго, роками знані в Торонто. І не тільки в Торонто, в цілій бо Канаді та Америці здобувають собі признання і відзначення як оце згадати б дещо, недавно в О'Кіфс Сентер, чи на Світовій виставці українських мистців з цілої діаспори у Торонто. Картину "На автобусовій зупинці" висвітлювали на телевізійних програмах, писали про неї в пресі різномовній. На своєму творчому шляху мисткиня здійснила

немало одноособових виставок у різних містах: два рази в Торонто, в Едмонтоні, в Дітроїті, два рази в Чікаго. Брала участь у численних збірних виставках у різних містах Канади та Америки. І все це чинила попри немалі обов'язки домашні і родинні.

— "Діти, родина — перші, а не моє мистецтво, хоч без нього жити не можу." — Говорила і говорить мисткиня. І так воно було.

Згадується мені перша наша зустріч. Осінній день, перетканий білим, пухнастим снігом. Стоїмо з нашими дітьми в черзі до кіна. Там іде казка Грімма "Івась і Маргарета". Зимний вітер дощукає. Захищаю мою дитину як можу. Двоє дітей мисткині, Орест і Христя, туляться до своєї мами. Вона завжди з дітьми. У народній українській школі, опісля на курсах українознавства допомагала в шкільних виставках. Які казкові чари творила малярка своїми декораціями. Незабутні сценічні оформлення байок і казок для дітей, а згодом поважних вистав для молоді. Згадуються величезні вітражі для імпрези "Шляхами віків" з історії України. Займали ці вітражі цілу пивницю подружжя Новаківських. А закладати їх на сцені, освітлювати їх, — о, це вже чоловіча справа. Допомагав у всьому пан Роман Новаківський. І так роками бувало. Незабутні сценічні оформлення "Лісової пісні", "Оргії", "Мини Мазайла", і багато, багато інших драматичних творів. Казкові декорації чарували молодь, приваблювали широкі кола громадянства. І сама малярка залюбки ними займалась, хоч як тяжко було виконувати їх без відповідних для цієї праці обставин. У декораціях був розмах великої театральної сцени, відгомін українського театру в Станіславові, де мисткиня працювала після закінчення студій мистецтва в Кракові. Так своїми деко-

1.

2.

Галина Новаківська.

1. Вікна — олія
2. Зима — акрил
3. Гіацинти — олія

3.

Halyna Novakivsky.

1. Windows. Oil.
2. Winter. Acrylic
3. Hyacinths. Oil

раціями Галя Новаківська підносила рівень шкільних імпрез, кладучи підвалини для естетичного виховання нашого молодого покоління. А в суспільному житті своїми картинами збагатила не один громадський фонд.

А життя не завжди плило рівним руслом. Не завжди роз'яснене було товариськими вечорами в чарівному світлі ялинки в салоні великого дому. Були тяжкі недуги, тяжкі події, що нестерпно гнітили, придавлювали життя. Тільки силою духа свого мисткиня перемагала їх і знов підносилася до світла, до сонця, любови і краси. Ще й іншим несла допомогу словом заохоти, признання, доброї ради.

А втім, мисткиня, струнка красуня з чорними очима, завжди в центрі кожного товариства зі своїм милим усміхом, дотепним словом, цікавою розповіддю. А яка в неї кольоритна мова. Приятелі люблять її дещо "краківську" вимову, а дехто навіть наслідує мисткиню. З усміхом це приймає. У Кракові бо пройшло її дитинство, роки навчання і студій. Народилася Галя Новаківська в княжому місті Перемишлі, в родині адвоката Олександра та Емілії з Молодецьких. Під час війни жила в Станиславові, а опісля перейшла далекі еміграційні шляхи, що завели її до Канади, до Торонто. А звідсіля мандри. Раніші мандри перейшли в подорожі до різних далеких країн з гарячим сонцем Марокко, загадковими пірамідами Мехіко, блакитними водами Флориди, зі

Докінчення: ЗА МНОЮ СТОІТЬ УКРАЇНА

*вбити пам'ять про те що становило "силу і славу" українського народу, а тоді ще й вбити його питому культуру, науку, мистецтво. Ось що пише Євген Сверстюк**

"Якщо духовний розвиток людини можна судити по тому, як вона осмислює своє життя, то, очевидно, так само про народ можна судити по тому, як він пам'ятає і розуміє своє минуле. Втративши незалежність і волю, наші прадіди все ж таки берегли в монастирях літописи"

а далі.

"Бо що таке писати історію в народному розумінні? Це передусім прийняти найвищу присягу вірності фактам та істині, правдиво писати про всі видатні події та всіх видатних людей — з пісні слова не викинеш! — про все, що зберегла народна пам'ять — крізь голод 1933 року, крізь чуму 1937, крізь вогонь 1941-1945 років".

Отож вбити історичну пам'ять народу це вбивати його самого, його свідомість, його істоту.

А що ж тоді перед нами, що живемо у вільному світі? Яка відповідальність? Передусім нашим обов'язком заховати історичну пам'ять, не тільки заховати, але й представити світові правду про Україну. Цей 1983 рік несе особливе завдання: прослідити й поставити перед світом правду про рік 1933, рік штучного голоду в Україні. Це наше завдання, наша відповідальність, бо "за нами стоїть Україна".

У. Л.

Євген Сверстюк. Собор у риштованні. Розділ "Колу починається історія" Українське Видавництво Смолоскил ім. В. Симоненка. 1970

скелястими горами, широкими просторами західної Канади, далекої цікавої Іспанії, тощо. Звідси то й величезна різноманітність мотивів і кольориту в картинах мисткині. Згодом здійснила малярка й свою задушевну мрію — відвідала Україну. Глибокі переживання зустрічі з Батьківщиною затаїлись у картинах з мотивами стародавньої Печерської Лаври в Києві, закутків вулиці старовинного Львова, у мотивах гарного Тернополя та інше, а все оповите сизим кольоритом, тонацією містики. Ці картини зберегла малярка для себе. До цієї тематики можна б ще долучити картини з історичними мотивами, як наприклад "Слово о полку Ігоревім", велике полотно з монументальним щитом, і навіть картини створені під впливом пісень, як "Білі каштани". У різних варіантах веселять земляків у їхніх домах, побіч серії малюнків, що схоплюють істоту природи в усіх чотирьох порох року. До людей пішли також ікони. Ікони Галі Новаківської — це улюблені ікони наших земляків. От зайдеш у дім близького приятеля чи далекого знайомого, і дивиться на тебе Матір Божа з Дитятком. Сумна, усміхнена чи задумана, Вона — завжди чудова. Ікони в нашому традиційному стилі, та проте щось нового в них, модерного. Сповнені духовністю, будять молитву в душі і дивний мир. Може тому й приїжджають по ікони люди з далеких міст Канади, Америки.

Олійний живопис — улюбленець малярки. В неї вже дуже багатий доробок та на протязі років не одну картину, за висловом Я. Гніздовського, "обернула до стіни". Мисткиня вимоглива до себе. "Талант — це ще не все. Потрібно великої праці", твердить вона. В широке життя Галя Новаківська своїми творами несе українське ім'я, українське мистецтво.

ТІНІ

М. ЧИЖ

Тіні ходили по лісі, обпиті вечірніх туманів — згубу, причаєну в шепотах ночі, скривали зрадливо. Спалахи тихої блискавки лезами списів похилих вдарили вниз, прошиваючи тулубів зграї примарні.

Жужком попадали ниць, і землею повзуть, наче гаддя хильці, хащами, то щупальця пнуть, як потворні медузи.

Стелять стежки чортополохом. Потай принішкли в ярузі, пащами дишуть із порослів дим в трясинній загладі.

Дужими крильми б'є вітер до хмар, що розсіпані вгорі.

Рвонулись тіні й кишать у клубовищах чорних, зміїних.

Збігли в провалля учвал вовкулаками. Повинь за ними сріблом прозорого сяйва нестримано рине, як море.

Гантер, серпень 1967

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

1000.00 дол. — Н. Н. в пам'ять Михайла і Іванни Павельків;
500.00 дол. — 62-ий Відділ СУА;
100.00 дол. — Василь і Валентина Якимчуки

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

500.00 дол. — д-р Ігор і Марта Федорові;
388.25 дол. — 67-ий Відділ СУА;
300.00 дол. — 10-ий Відділ СУА;
по 200.00 дол. — д-р Еміль Дерій (резом 500.00 дол.), 64-ий Відділ СУА, 78-ий Відділ СУА, 93-ий Відділ СУА;
по 100.00 дол. — Ігор Шевченко, Анастасія Смеречинська;
по 50.00 дол. — Василь Гусаковський, Зиновій Квіт, Володимир і Уляна Дячуки, д-р Василь Федорців, Ольга Ковальчук як подяку 17-му Відділові СУА, д-р Теофіл Артемович, д-р М. і Іванна Яцухи;
по 30.00 дол. — д-р П. Т. Демус, Олена Качала;
по 25.00 дол. — д-р Остап Котик-Степанович, Ярослав і Іванна Стахові, С. Лезлея, Ірина і Еміль Скремети, Мирон і Уляна Бабюки, Наталка Чучак, Марія Лозинська, Марія Вергун, Роман і Люба Домбчевські, Юрко і Дарка Ганушевські, Стефан і Ольга Ганушевські, Христина Ковч, Мирослав і Іванна Мартинці, Мирон і Ірина Руснаки, Расселл Шутер, д-р Борис і Марта Шмігелі, Михайло і д-р Ірина Сьолковські, Любомир і Люба Шмігелі, Л. Кінах;
по 20.00 дол. — д-р Марія Снігурович-МекКатчен, Любомир Білик, Ярослав Глушко, Богдан і Тамара Гурани, Наталія Гуран, Петро Івасів, Микола і Анна Єйни, Анна Капітан, Слава Коба, Марія Крамарчук, Юрій Квас, Ярослав Матковський, Стефа Матковська, д-р Зенон і Ірина Михайлюки, подружжя Несторовичі, Іван Олексик, Ярема Павлович, Роман Павлічко, Володимир і Мирослава Приймаки, Людвіг Сьолковський, Анна і Богдан Скорбачі, Анастасія Смеречинська, Вол. Самяк, Оксана Катря, Ірина Чайковська, Р. Гадзевич, п. Крамар, В. Левський, В. Чудовський, М. Зень, д-р Я. Остапюк;
по 15.00 дол. — Іван Лесько, Стефан Адамчук, Володимир Делькевич, подружжя Гошовські, Василь і Анна Корнили, Мирон Мартинець, Володимир Мотика, Орест Павлович, Дмитро і Михайлина Пилипці, Василь Семанюк і Яра Кекіш, Орест Кузьма, Ольга і Надія Гафтковичі, О. Теслюк, А. Пришляк, Роман Кузьма, Я. Кукіль;
по 10.00 дол. — Богдан Куропас, д-р Дж. Веремчук, Іван і Марія Гумовські, Василь і Марта Андрюки, Соня Березовська, Ольга Яримович, Наталія Дума, Богдан Бойчук, Татяна Богачевська, Роман і Меля Боднарі, о. Андрій і С. Чировські, Роман Чонобиль, подружжя Сирняки, Олена Довгалюк, Александер Джус, Ольга Джус Грієко, Зенон і Джозі Гурани, Андрій Ганушевський, Володимир Карамушко, Богдан Лялька, Михайло Лялька, Ліля Мартинець, Василь Матійчин, Стефанія Павлович, Стефа Павлишин, Андрій Притискач, Ярема і Тереса Ракочі, Юрій Шутер, Тарас Шот, Стефанія Стасів, Стефанія Телега, Петро і Ірина Твердохліби, Мирон Тицький, Петро і Христина Вагенбляс, Володимир і Ярослава Зелези, п. Боднар, Б. Балко, Стефанія Балко, В. Січоровський, В. і Анастасія Мерещаки, М. Ст. Павлічко, А. Вересюк, П. С. Пришляк;

9.00 дол. — Богдан Радловський;
по 5.00 дол. — Юрій і Павлина Крамері, Марія Мосюк, Петро Воляк, Я. Кукіль;
по 4.00 дол. — Василь Дмитришин, Орест і Надія Даниші, Максим Овсіюк, Яків Рудяк, Глорія Заправська, Осип Бадинський, Ярослав Загора, Василь і Марія Анна Скапрівські;
2.50 дол. — Анна Шапіро;
2.00 дол. — Галина і Олександр Дмитренки;
по 1.00 дол. — К. Навок, О. Ерстенюк;
Щиро дякуємо!

Дарія Байко

ДАРУНКИ ДО БІБЛІОТЕКИ

Олена Коровицька — 1 книжку (копію), Ольга Марищук — Кендел — 4 книжки, Євгенія Тріска — 1 книжку, Мілдред Томяк — 4 журнали, 14 брошурок, Юрій Кравець — 1 книжку (копію), д-р Осип Баран — 1 книжку (копію), Мирослава Савчак — 21 книжку, Мирон Сурмач, мол. — 1 книжку, Михайло Лавренко — 1 книжку, Микола Собенко — 1 комплект карток, Микола Кушніренко — мапу України

ДАРУНКИ ДО КРАМНИЧКИ:

Іванна Рожанковська — 25 слоїчків рожі, Александер Кізіма — 1 козака (з кераміки), 1 постолі (з кераміки), 3 збаночки, 1 лялю, 1 різьблені рами, Олена Бурбан — 1 лялю в українському строю, 3 подушечки, 1 кошачок, 1 коробка (з кераміки), 1 збаночок, Ірена Гошовська — 1 керамічну миску, Стефанія Дуб — 7 подушечок, Надя Григорчук — 1 гердан, Н. Яремко — 4 подушечки, 1 закладку, Микола Собенко — суконочку, Софія Сабат — 2 подушечки, 1 закладку,

Щиро дякуємо

ДАРУНКИ ДО КОЛЕКЦІЇ ФОТОГРАФІЙ

О. Міщенко — 1 світліну, М. Гординська — 1 світліну, Дарія Ломиш передала від Анізії Копистянської — 1 світліну з картини, Л. Волинець — 1 світліну, Ч. Сорочти — 2 світліни, М. Мілянович — 1 світліну, 1 програмку, М. Савчак — 9 світлин, Л. Дражевська — 17 світлин, М. Логаза — альбом 3 46-ма світлинами свічників, С. Краус — 5 світлин, П. Коваль — 1 світліну, І. Лелет — 3 світліни, Л. Гладка передала від: Анни Настюк — 10 світлин, Мерилін Драган — 1 світліну, Мішел Драган — 5 світлин, 3 документи, Ольга Хомин — 4 світліни, Софія Рожанковська — 1 світліну.

Щиро дякуємо

Христина Певна,
завідуюча крамничкою
завідуюча фотографіями

В ОБОРОНІ ЮРІЯ ШУХЕВИЧА

Перший раз дізнався я про долю Юрія Шухевича від моєї дружини Ірини Яримович-Морсірліо. Вона розказала мені про його ув'язнення і про те, як його несправедливо оскаржено, засуджено і в'язнено майже ціле його життя. Я також читав про Юрія в англomовному тижневику "Weekly".

Тоді прийшла мені думка, що може було б добре, якщо б більше людей застановилися над його долею і писали до відповідних властей. Тоді можна б досягнути деякі успіхи.

Я написав листа до сенатора Патрика Мойнігена. Він спрямував мого листа до Стейтвого Департаменту. Павел А. Мур, заступник секретаря для Конгресових Справ, відповів таке:

(Уривки з листа)

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

December 20, 1982

Excerpts of Powell Moore's letter to Senator Moynihan:

Dear Senator Moynihan:

We follow closely the situation of Mr. Shukhevych and others like him who are imprisoned for their dissident activities by Soviet authorities... Mr. Shukhevych has spent over thirty of his forty-eight years in prison... From 1948 until 1968, Mr. Shukhevych was kept in prison by Soviet authorities primarily because he was the son of General Roman Shukhevych... His most recent period of imprisonment from 1972 until the present stems primarily from his human rights activities... On September 9, 1972, Mr. Shukhevych was sentenced to ten years' imprisonment, followed by five years' internal exile.

In 1979 Mr. Shukhevych joined the Ukrainian Helsinki Monitoring Group. Mr. Shukhevych's prison term was scheduled to end in March of this year, but we have no information that he has been transferred to his place of exile. Mr. Shukhevych reportedly suffers from a number of severe medical ailments, including chronic ulcer, heart, vision and dental problems; concerns have been expressed that he receives inadequate medical attention. Recent reports indicate that Mr. Shukhevych may now be totally blind...

We remain committed to do all that we can to draw world attention to persons who suffer in the Soviet Union for their defense of individual human rights... We have conducted a candid discussion of Soviet treatment of human rights activists in Ukraine. We have voiced our concern for those who have been deprived of their liberty for expressing their cultural rights or asserting their national heritage, and have drawn special attention to the case of Mr. Shukhevych. Most recently, Vice President Bush has drawn specific attention to the plight of Yuriy Shukhevych at the 30th convention of the Ukrainian National Association in Rochester, N.Y.

I assure you that the plight of those Ukrainians who are imprisoned for practicing their culture or expressing their beliefs will continue to be a matter of concern to us...

With cordial regards,

Sincerely,

Powell A. Moore
Assistant Secretary for
Congressional Relations

Я також написав листа в цій справі до президента Ререна. Він порозумівся з Стейтвим Департаментом і я одержав ще другу відповідь.

(Уривки з листа)

Enclosure:

Correspondence Returned.

The Honorable
Daniel P. Moynihan,
United States Senate.

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

December 27, 1982

Excerpts of Alan Romberg's letter to Nelson Morciglio:

Mr. Nelson Morciglio
54 Village Road, South
Brooklyn, New York 11223

Dear Mr. Morciglio:

We follow closely the situation of Mr. Shukhevych, who has spent most of his adult life imprisoned in the Soviet Union. His most recent period of imprisonment, stems primarily from his human rights activities... While in prison, he joined the Helsinki Monitoring Group established in Kiev to check Soviet compliance with the Helsinki Final Act.

Mr. Shukhevych's prison term was scheduled to end in March 1982. We have no information yet that he has been transferred to his place of exile. Mr. Shukhevych reportedly suffers from several severe medical ailments, and we are concerned that he is not receiving adequate medical care. Recent reports indicate Mr. Shukhevych may now be totally blind.

We remain committed to drawing world attention to the plight of persons in the Soviet Union who suffer for their defense of human rights. At the Madrid Review Meeting of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE), we conducted a discussion of Soviet treatment of human rights activists in Ukraine. We voiced our concern for individuals deprived of their liberty for expressing their cultural rights or asserting their national heritage. Vice President Bush called specific attention to the plight of Yuriy Shukhevych at the 30th convention of the Ukrainian National Association in Rochester, New York.

We will continue to do all we can to help Mr. Shukhevych and other Ukrainians imprisoned for practicing their culture or expressing their beliefs.

Sincerely,

Alan D. Romberg
Acting Assistant Secretary
for Public Affairs
and Department Spokesman

В обох листах запевнювано мене, що пробують допомогти українським дисидентам.

Я буду і надалі писати і молитися за свободу для Юрія Шухевича.

Нелсон А. Морсірліо

ДОПОМОЖІТЬ РОСТИКОВІ!

Перед нами лист з Польщі. Пише мати про нещасливий випадок, якого жертвою став її синочок Ростик (2 і 1/2 року життя). У наслідок того випадку ліва рука Ростика розбита. Вже по операції долоня знерухоміла, бракує двох пальців. В листі прийшли теж світлина цієї скаліченої руки, а теж рентгенівські знімки та опис скаліченої долоні. Щоб направити це каліцтво необхідна пластична операція, яку в Польщі неможливо перевести. Крім цих "речевих" знімків є ще й родинні, світлина премилого хлопчика Ростика та його молодшої такої ж милої сестрички Роксани.

Світлина долоні та рентгенівські плівки оглянули вже українські лікарі в США, які ще й в порозумінні з спеціалістами ортопедами ствердили, що пластична операція не тільки можлива до переведення в США, але й конечна, бо допомогла б Ростикові володіти скаліченою рукою.

Суспільна опіка СУА з допомогою референтки зв'язків зайнялися справою Ростика. В першу чергу їхнім завданням було порозумітися з лікарями, які видали опінію про цей випадок, а далі шукають можливостей найти спеціалістів операторів та шпиталь, які за нижчою оплатою могли б взяти Ростика під свою опіку. Навіть якби вдалося влаштувати Ростика за невисокими коштами в шпиталі, то залишається ще справа офіційного запрошення Ростика і його матері, кошти переїзду й утримання в США.

Тому то суспільна опіка СУА звертається до громадянства з проханням прийти з допомогою Ростикові. Датки на цю ціль просимо присилати на адресу СУА, 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003, а чеки виставляти на UNWLA Social Service Committee з зазначенням на чеку, або в прилозі "Rostyk".

ПРИЯТЕЛІВ У БІДІ ПІЗНАТИ

На вістку про крадіж друкарської машинки, тейпрекордера, фотографічного апарату та радіо з редакції "Нашого Життя", відповіли деякі наші приятелі пожертвами на закуп украдених предметів. І так від 10-го Відділу СУА, Філадельфія одержали ми листа та чеки на 160.00 дол., які зложили членки цього Відділу, а саме: **І. Медуха, Р. Матла, С. Шумська, Н. Котович, І. Козак, Г. Гомзяк, А. Вомпель, О. Гайдучок.**

Подаємо уривок з листа:

Дорога Пані Редактор!

Посипаємо обіцянку і прошу призначити на що Вам більше потрібно. Це скромний наш дарунок, щоб доказати Вам, що ми Вас любимо, високо цінімо і не хочемо, щоб Ви журилися малими речами.

З дружнім привітом,

Ростислава Матла

Дякую за милі слова і щедрий дар! Обіцяю не журитися!

Уляна Любович,

редактор "Нашого Життя"

Просимо в усіх нотатках та дописах до "Нашого Життя" виразно писати імена і прізвища друківаними літерами.

Адміністрація і Редакція

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ "НАШОГО ЖИТТЯ"

26-го лютого 1983 р.

Високоповажана Пані Любович!

Я люблю цей наш журнал і читаю його від першого числа, бо є цікавий і поучаючий.

Нині святкую 85-ліття мого життя, і при тій нагоді висилаю передплату і 5.00 дол. на Пресовий Фонд.

І бажаю Вам Пані Любович кріпкого здоров'я і дальших успіхів у Вашій праці.

З пошаною до Вас

Марія Ясінська

Високоповажана Пані Марія Ясінська

Дітройт, Міч.

З нагоди Вашого 85-ліття бажаємо Вам Многих, Щасливих Літ життя! Завжди з приємністю читаємо Ваші листи і для таких читачів як Ви, приємно є працювати, інколи в не дуже сприятливих обставинах.

На все добре,

Редакція "Нашого Життя"

Уляна Любович

ДЕ ШУКАТИ ПОРАДИ І ПОТІХИ?

Недавно зовсім нехотючи попала я на телевізійну програму, темою якої були недорозвинені діти та як пристосовувати їх до нормального життя. Говорили психологи, учителі, а перш усього батьки таких дітей. Як це буває часто в американському середовищі дивували відкритість і щирість батьків, з якими вони представляли цю свою переважку проблему та хотіли поділитися з іншими досвідом і успіхами.

Це вже не вперше мене дивує та заставляє відкритість американців при обговорюванні дуже інтимних чи прикрих для них самих справ. Немов як підтвердження того, коротко після цієї телевізійної програми довелося читати в пресі та слухати в радіо інтерв'ю з відомим актором Річардом Бартоном, який просто і відкрито ствердив: "Я є п'яниця, та mimo зусиль далі з того не вилікувався. Це є страшний наліг, який мене помить".

Так воно є, приватні люди, чи широко відомі одиниці: всі вони говорять, пишуть, діляться з іншими своїми переживаннями, проблемами, шукають на них поради, а відтак самі дають потіху та піддержку іншим в подібному становищі. З того приводу постали широко відомі товариства "Алькоголік Анонімус", є тепер такі для наркоманів, для курців, є порадні для батьків ненормальних дітей, для родин хворих на рака, бюро порад для подруж.

Одним словом, якщо хтось хоче — може шукати помочі і поради майже у кожній життєвій кризі.

Розуміється це можна різно приймати та ставити під запит чи доцільно виходити на ширший форум із такими інтимними і болючими переживаннями. Але показується на ділі, що в багатьох випадках це допомагає і дає людині надію там, де вона вже її майже зовсім втратила.

Ми, що по волі чи неволі вросли вже в життя американської спільноти, знаємо про це і в деяких випадках користуємося також поміччю американських інституцій, але як рідко і мало порушуємо такі проблеми у власному, українському середовищі. А є і в нашій спільноті ненормальні діти з різними вродженими недугами, є багато алкоголіків, є розбиті подружжя, зтяжно хворі члени родин і є самотні вдови. Але про ті такі людські і близькі всім проблеми у нашому громадському житті мовчаться. На них немає часу, бо ... "будуємо Україну", споримо про події з перед сорока років, дискутуємо хто з нас більший патріот, боремося за владу в громаді і за інші справи, які нам всім видаються куди важливіші як ці "звичайні", які заторкують одиниці. Немає в нас організації чи місця де б "звичайні" люди могли піти зі своїми проблемами, послухати інших, поділитися своїми переживаннями, дістати пораду, поміч, потіху.

І немає досі зацікавлення дати таку поміч українській людині ані в громадських, ані в жіночих, ані в суспільно-допомогових товариствах.

Українська людина стоїть зі своїм горем дуже самотна.

O-KA

ОЗВУЧЕНІ КНИЖКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ НЕЗРЯЧИХ

Українські громадяни, які мають проблеми з зором — хворі на очі, мають послаблений або знищений зір, який не дозволяє їм читати навіть при допомозі окулярів, врешті повністю незрячі від народження або отемнілі в дитячому чи дорослому віці, мають тепер змогу слухово користуватися українськими книжками, текст яких начитаний дикторами на звукозаписну стрічку. Це т. зв. "озвучені книжки".

У Клівленді вже від 78-ми років діє неприбуткове "Товариство для незрячих". Воно обслуговує всіх, хто зголоситься до нього й потребує його фахової поради чи помочі. Українці теж можуть і повинні користуватися послугами цього Товариства. Вже понад 20 років працює в ньому фахова українська сила Мирослава Оришкевич. Її старанням Товариство випродукувало українську озвучену стрічку для наших незрячих земляків. Воно асигнувало 1.000 дол. на покриття коштів перших озвучених українських книжок.

Але розгорнення ширшої діяльності озвучення текстів українських книжок вимагає куди більше фондів як асигнована сума. Здобути матеріальні засоби на згадану акцію можна тільки шляхом пожертв українського громадянства. Ці пожертви будуть вжиті виключно на озвучення українських книжок. Пожертви можна відтягати від податку. Всі наші земляки з зоровими проблемами, які утруднюють чи

не дають їм змоги читати взагалі, повинні зголоситися в згаданому Товаристві й користуватися безкоштовно його послугами. Можна зголошуватися й писати українською мовою.

Досі озвучено такі книжки: Іван Багряний "Тигрлови" і "Антон Біда герой труда"; Олесь Бердник: "Свята Україна" і "Блакитний коваль"; Віктор Боровський "Поцілунок сатани"; Ігор Калинець "Коронування опудала", "Вогонь Купала" і "Підсумовуючи мовчання"; Андрій Чайковський "На уходах"; Ліна Костенко "Маруся Чурай". Із начитаних стрічок пороблено копії для більшої кількості бажаючих слухати.

Добровільними читцями були: Тоня Шийка, Якіма Люта, Надя Якимцов, Таїса Махлай, Люба Лобур і Роман Данилевич. Читців з доброю дикцією проситься допомогти добровільно начитувати дальші тексти.

За інформаціями в усіх справах зацікавлені повинні звертатися на адресу:

Mrs. Myroslava Oryshkewych
c/o The Cleveland Society for the Blind
1909 East 101 St.
Cleveland, Ohio 44106

Чеки й грошові перекази виписувати на:

The Cleveland Society for the Blind
Ukrainian Taping Service

* * *

Тільки між нами і телефонами

Скільки це вже чула я від різних знайомих що мають синів:

— Якби тільки якась наша панна виявила ініціативу, то мій син був би дуже добрим та уважним кавалером та й чоловіком...

Спочатку подібні коментарі виглядали мені досить дивними, а деякі мої приятелі навіть підозрівали, що такі молодці просто не є досить "мужеськими" (що б це не означало).

Після подібних дискусій про свого сина пані Л. мені потелефонувала:

— "Уявіть собі, що мрія здійснилась. Вже і мій наймолодший син одружився. Я вдячна своїй новій, золотій невістці, що це вона зробила перший крок.

А синові пані Л. нічого не бракувало. Він розумний, має великі професійні успіхи, має різні позитивні прикмети, та незважаючи на те, що мав понад 40 років не мав відваги запросити кудись панну, бо "ану ж відмовить".

Тепер доводиться чути таке також від батьків молодих синів. Ось Ігор, молодий фізик, який дуже агресивний у всіх справах, зовсім не є таким коли треба попросити кудись українську панну.

— Щось є таке у наших дівчат, що боюсь відмови. А багато їх нема — то хто хоче поменшувати свої шанси?

Говорила я про це з одним психологом, що potwierдив таку поведінку наших молодих:

— Подивіться на цю саму особу, чи на хлопця, чи дівчину в американському товаристві — де вони бувають досить агресивними, а серед нашого товариства досить стримані.

— Чому американець, що мене не знає, але дістає від приятелів число мого телефону, не боїться до мене потелефонувати й запросити до ресторану, чи до кіна? А чому наші цього не зроблять? Чекати на якусь okazію, щоб ніби випадково зустрітись? Це може досить довго тривати. А хто хоче чекати пів року чи й рік? — сказала мені панна Х, (сама дуже розумна, гарна, професійна людина).

Я не дуже вірила, що наші молоді (ну, від 20 до 45

НЕМА РІВНОПРАВНОСТІ ЧИ— ЗАРАДНОСТІ?

років) мужчини не потелефонують до незнайомої. Я спробувала. Сама потелефонувала до пана Р. (40-літній хірург, приємний, розумний), якого добре знаю, а який часто нарікав, "бо нема з ким піти на забаву". Описую йому панну К, і даю йому число її телефону. Він навіть не хоче про це слухати. Де б він таке зробив!

— "Нас так не виховували! Я на такий крок не піду, радше на забаву не піду!"

Ну і маєте мороку! Як таких людей "зрушити", поки якась завзята не-українка сама не зробить першого кроку?

Питаю батьків, що мають молодих синів (16 - 24 років) чи вони так виховують їх, що це хлопці мають чекати на зазнайомлення у групі і тоді просити дівчат?

— Ми раді, як мають українських товаришок, хоч вони досить стримані. Американки часто видзвонюють самі, але наші чомусь ні — так мені кажуть батьки.

А коли говорити з молодими мужчинами, чи хлопцями, то кажуть:

— Чому вдавати, що є рівноправність, коли наші дівчата ніколи не зроблять першого кроку і не потелефонують до нас? Українки найменше зарадні і найменше вміють уживати рівноправність у таких справах, незважаючи на міти про рівноправність жінок у нашій історії.

Отже доводиться підсумувати так:

1. певний відсоток наших мужчин (скажім 30%) є досить соромливий, щоб попросити жінок кудись піти;
2. наші дівчата звичайно не виявляють ініціативи;
3. у такій ситуації 1/3 наших молодих або взагалі не одружуються, або тільки з не-українцями.

Отже надія на наших дівчат, щоб виявили свою рівноправність і зарадність, і у делікатний спосіб могли зробити перший крок.

А як ви думаєте, матері дочок і синів, панни й інші читачі?

Ваша **Любов Калинович**

ПОДЯКА

11-ий Відділ СУА сердечно вітає Вас Дорога Членко, культурно-освітня референтка Пані **Романо Мицик** з Вашим 80-літтям та бажає Вам всякого добра і кріпкого здоров'я ще на "Многі Літа". З тієї нагоди складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя",

Управа і членки 11-го Відділу СУА, Трентон, Н.Дж.

З нагоди "Дня Уродин" сердечно вітаємо нашу голову **Ярославу Пабку** та бажаємо їй всього добра, кріпкого здоров'я і успіху в праці для добра українського жіноцтва. З тої нагоди складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Управа і членки 11-го Відділу СУА, Трентон, Н.Дж.

ЩО ЧИТАТИ?

Іванна Савицька: Ой верше мій, верше... Нариси з минулого й сучасного Лемківщини. Видавництво "Ключі". Кренфорд, Нью-Джерсі, 1982. 80 стор. ілюстр. Розмір: 20 × 20 см.

Оце новий оригінально написаний твір, збірка 18 нарисів з минулого й сучасного Лемківщини пера Іванни Савицької, знаної письменниці для дітей ("Серце", збірка деклямацій для дітей, Філядельфія 1953; "Гість з неба", Нью-Йорк 1955 та інші оповідання). Хто з читачів "Свободи" не знає її фейлетонів "З мого вікна", або "Дружньої розмови" з "Народної Волі", коротких есеїв про різні проблеми нашого щоденного життя. Наша письменниця народилася в с. Ялин недалеко Сянока в священничій родині, де провела дитячі та юнацькі роки. Недавно їздила вона туди, поглянути на країну свого дитинства, бо воно найбільше й найвиразніше залишається в пам'яті, коли зрілий вік виводить людину зі стану безжурного життя під опікою батьків і приводить у тверду школу життя з різними радощами та смутками. Іванна Савицька їхала на свою вужчу батьківщину, бажаючи в своїй увяї побачити її такою, як описав Б. І. Антонич:

Співучі двері, сивий явір,
старий, мальований поріг.
Так залишилися в увяї
місця дитячих днів моїх.

А збірку нарисів, написану в більшості лемківською говіркою, назвала від знаної лемківської пісні, що стала немов провідною ниткою розповіді про трагедію Лемківщини, — символом важких переживань, що колись були радісними в її молодості.

Авторка здебільша описує красу лемківських краєвидів, а ще більше самих лемків, їх характер, людей побожних, працюючих, згідливих, дружніх, прив'язаних до своєї землі, а тепер розкинутих по землях Польщі та Советського Союзу. І устами лемків і сама розказує про прадавні звичаї і про особисті переживання. Про їхню віру тверду й непохитну, про вірування в цвіт папороті, що (як Івасюкова пісня аж з-під Львова розкотилася по цій Україні), скріплює віру в відродження Лемківщини й цілої України. "Мусиме ся Лемки, Бойки, Гуцули й Кияни разом тримати і дотля глядати того квіту, дотля разом прагнути, покля в Карпацких горах и в гардих Київських лісах заквітне з крови

Полуденок, світлив Олександр Пежанський.

зроджений вільний квіт Папоротини". (стор. 14).

З великим пієтизмом, мистецькою формою авторка описує урочисті свята, приготування до них і ритуали, зв'язані з ними, як на Свят-Вечір, Лемківську Велию, Різдвяний Вертеп, пише про Квітну Неділю, писання писанок, Великий Четвер, Велику П'ятницю і Суботу, Великдень, Обливаний Понеділок, про Свят-Іванську Собітку, притаманне Лемківщині палення вогнів і перескакування через них. Устами лемків або від себе авторка розказує про ці урочисті хвилини, що їх малою дівчинкою переживала разом із народом. З тугою за минулим розказує старий лемко про Велию: "Лем слонко зайде за гори, зийдеме ся вшитки Лемки зо широкого світа на тоту нашу Велию... Зийдеме ся разом до єдної хижки, и тоти, што сут найбільшійши, зашмарени в Сибірски сьніги, и тоти з-під Гданьска, и з-під Ополя, и зо Санока дахто, и тоти, што за Великом Водом.... Зийдеме ся, братове, вшитки разом хоц мисьльом, як не можеме инаци..." (ст. 59). Устами того таки лемка старого авторка оповідає про трагедію переселення лемків з рідної землі: "Смотриме ся вшитки, Лемки, на тото зьвіздисте небо и питаеме ся єден другого: — Пречо нас Бог покарав и нас по сьвітї розшмарив, як ту полову? Можеме того Бога так не

хваливи, як треба? Можеме межде собов за яку между воювали? Штос мусит бити, же нас так доля по сьвітї широким шмарила". Тут авторка разом із цілим українським народом підносить докір тим, хто так скривдив наш нарід.

Разом із Лемками переживає авторка їх радощі і смутки, згадає і про особисті переживання з дитячих років, як також і сучасні. Вбилася в пам'ять участь в українському богослуженні в Перемишлі в латинському костелі, на яке з'їздяться з довкілля, здалека і зблизька люди "робітничо-селянської кляси". А ще більше хрищення 9-літнього хлопця, привезеного зі Львова. ("В новітніх катакомбах", ст. 17-18). І пригадалася авторці мамина цитра, повірниця почувань і настроїв, яка залишилася в Угнові, теж тепер під Польщею. Цитра пропала, тільки куц бузку коло зруйнованого приходства росте й бринить немов цитра. ("Цитра моєї мами", ст. 19). Пригадає авторка перший гріх — забрала сусідовому хлопцеві "Вербовий прутик", та зворушена проповіддю свого батька, мусіла віддати його. Також і година релігії — не вміла "Вірую", сором перед батьком. І першу любов згадає. Це той сам сусідський хлопець Славко, одноклясник, поглядав на неї смутними очима і питав її: "Хцеш, Яничко, кусьцьок вівсяного ошипка? Мамичка мї

ІВАННА САВИЦЬКА

ЦИТРА МОЄЇ МАМИ

Це були особливі хвилини. Пообіді, в похмурі, осінні дні, як до вікон втискала сила туга, а небо робилося чорне і налягало на гори, Мама виймала цитру, клала її на стіл і готовилася грати.

Пам'ятаю, ще й нині, дрібні з тих часів деталі. Мамину зачіску (волосся все догори), бузкової барви "матінку", що вся тремтіла метеликом, повна дрібного мережива, похилене личко в задумі і срібний перстень, що ним зачіпається струни.

Спочатку бриніли довгі, протяжні акорди, а потім лемківська пісня, одна за одною, злітала з маминих уст.

Мама була лемкинею, вродилася в Тиличу, на приходстві, де всі говорили полемківськи, а дідо, о. Онуфрій Дрималик і бабуня Теофіля з Полянських казали: — Мисме Лемки з діда-прадіда, и нігда ся того не стидаме.

Мамину цитру я повезла в серці у світ.

Зверху — лискучий, струнний інструмент, прикрашений квіточками з перламутрової маси, запасові перстені для гри, запасові теж струни, і запасові лемківські пісні, якими Мама говорила, скаржилась і молилася, скучаючи в гірському селі, відірвана зовсім від світу, а він манив, тягнув до себе магнетом і

дали до чоки. — Хцу — повідалам Славкови" (ст. 39). Згадує про Деворку, донечку Берка, теж шкільну товаришку. Її батько вирятував авторчого батька з в'язниці в Сяноці. Трагічний був кінець Деворки і її батька. Пригадує авторка й Ганю, молоденьку дівчину, що служила на приходстві і звітди видали її заміж. Та кров'ю серця описано відвідини рідного приходства, церкви в Ялині і школи. З пієтизмом пригадується вчителька, яку обожнювали діти за її добре серце й педагогічний хист. Крізь діряві двері заглянула авторка до церкви, переміненої на костел чи магазин, занедбаної. В її уяві виринули дитячі роки, відправа в церкві, побожні люди, які ще зають мов фата морґана. "Цілую землю и мі ся здає, же раз на завше замикам мосяжни двері до царства мого дітиньства". ("Отвирам заржавлени двері"...", ст. 70-71). Знедолена церква і знедолена "Лемківська Мадонна". (ст. 63). Та тут проявляється візія оновлення Лемківщини, прийдуть кращі часи.

Мова Савицької, як лемківська говірка, так і літературна, вироблена. Розповідь модерна, барвіста, повна мистецьких картин, як напр.: "Вітер ся зірвав, заплітав конари вербам як тоти дівочки коси. Небо ся загорнуло чорном, коніпном плахтом, и перши блис-

кlickав. Мамі було тоді 22 роки.

Оті лемківські пісні пам'ятаю, як нині. Мама співала потику, іноді говорила лиш, граючи, а я, маленька, притулившись до мами, засинала не раз із піснями.

*Як я буду женитися
Прийди мила дивитися.
Прийди мила дивитися
Дам ти вина напиться.*

Роки пролітали стрілою, принесли зміни, і ми вже не в горах, а в Угнові, в малому містечку біля Рави.

І знову в понурі дні, як до вікон приходства врилася часто гроза, як чорні градові хмари наступали на місто зі сходу, Мама виймала цитру і молилася нею. Бо цитра вміла говорити, і плакати, і просити, маленька Мамина цитра.

Прийшла війна. У дні ісходу, коли горіло містечко і страшною лявіною насувалося горе, Мамина цитра сама-самісенька ридала в осамітненій хаті.

А вчора, в малому листі, що прийшов до мене з краю, друзі писали:

— Ми їхали повз ваше приходство. Все там кругом заросло, почорніло, погасло. Тільки один бузок, що гнувся колись біля хати, так буйно росте й зеленіє, і гей би бринить і плаче в бузкових вітах — цитра вашої Мами...

"Ой верше мій верше" Видавництво "Ключі" Кренфорд,

НОВИЙ ЖУРНАЛ — "УКРАЇНЬСЬКА МУЗИКА"

В Монреалі почав виходити англomовний журнал "Українська музика". Він буде появлятися чотири рази на рік. Його перше число вийшло восени 1982 р. Журнал видає фірма "Евшан" під керівництвом Богдана Тимця, а головним його редактором є Марко Беднарчик.

Мета журналу:

— наладнати зв'язок і співпрацю з молодими українськими мистцями — музикантами й співаками, ансамблями й любителями української музики в Північній Америці, Англії й Австралії, — публікувати статті на музичні теми, інтерв'ю з визначними діячами української музики й огляди їхньої мистецької діяльності та дописи про важливі гуртові й індивідуальні мистецькі виступи,

— інформувати любителів української музики про появу нових платівок, друкувати рецензії на них і оголошувати фірми, в яких їх можна набути.

Окремі частини журналу будуть присвячені класичній, народній і популярній музиці. Частину, присвячену класичній музиці, погодилася редагувати піаністка в Нью-Йорку Юліяна Осінчук. *Докінчення на ст. 27*

Василь Лев

ВІТАЄМО ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В БЕРЕЗНІ.

ПОЛІЩУК МИКОЛА ПЕТРОВИЧ
нар. 2 березня 1944 р.
САС-ЖУРАКІВСЬКИЙ МИРОН
МИКОЛАЙОВИЧ нар. 4 березня 1934 р.
ПУШКОВ ЄВГЕН НИКИФОРОВИЧ
нар. 6 березня 1940 р.
РОЗУМНИЙ ПЕТРО ПАВЛОВИЧ
нар. 7 березня 1926 р.
ПАШКО МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
нар. 17 березня 1942 р.
ОСАДЧИЙ МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ
нар. 22 березня 1936 р.
ШУХЕВИЧ-БЕРЕЗИНСЬКИЙ ЮРІЙ
РОМАНОВИЧ нар. 28 березня 1934 р.
ГОРДІЄНКО ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ
нар. 30 березня 1950 р.
ЦЕРА ІВАН ДМИТРОВИЧ
нар. 30 березня 1950 р.

Мал. Віра Дразько

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В КВІТНІ

ШКІКАВИЙ Богдан Васильович — 5 квітня 51 рік (нар. 1932 р.). Його адреса в ув'язненні не відома. Адреса дружини Любові Ол.: м. Дніпропетровськ, вул. Грінченка, 171.

ЛЯЩЕНКО Борис Володимирович — 6 квітня 24 роки (нар. 1959 р.). Відбуває примусові роботи за місцем проживання. Адреса родини: м. Запоріжжя-99, бульвар Гвардійський, 22, кв. 20.

ОЛІЙНИК Петро Іванович — 10 квітня 51 рік (нар. 1932 р.). Його адреса в ув'язненні не відома. Адреса дружини Лідії Михайлівни з 7-ма дітьми: 290005, Львів-5, вул. Ватутіна, 9, кв. 4.

ХАЙЛО Володимир Павлович — 15 квітня 51 рік (нар. 1932 р.). Його адреса в божевільні: 320006, м. Дніпропетровськ-6, вул. Чичеріна, 101, уст. ЯЕ-308/РБ. Адреса дружини Марії Омелянівни з 15-ма дітьми (з них 9 — неповнолітні): 394004, Ворошиловградська обл., м. Красний Луч, шахта 22-4 біс, вул. Північна, II.

МОНБЛАНОВ Віктор Володимирович — 18 квітня 43 роки (нар. 1940 р.). Перебуває в таборі сел. Березань Київської обл. (точна адреса не відома). Телефон дружини ЯКОВЛЄВОЇ Алли з сином Кирилом (1968 р. нар.) в Києві: 93 37 86.

КРАЙНИК Микола Михайлович — 20 квітня 48 років (нар. 1935 р.). Його адреса в таборі: 431200, Мордовська АССР, Теньгушевський р-н, пос. Барашево, учр. ЖХ-385/3-5. Адреса дружини Дарії Гнатівни з сином Тарасом (1963 р. нар.) і дочкою Оксаною (1966 р. нар.): 285616, Івано-Франківська обл., Долинський р-н, с. Солуків.

ПОПАДІЮК Зорян Володимирович — 21 квітня 30 років (нар. 1953 р.). Адреса в засланні, де його недавно вдруге заарештували: 464470, КазССР, Уильський р-н, с/з Саралжин. Адреса СІЗО не відома. Адреса матері Любомири Іванівни: 290007, Львів-7, вул. Галагана, 6, к. 6а.

САВІН Олександр Анатолійович — 23 квітня 25 років (нар. 1958 р.). Його адреса в таборі: 460053, г. Оренбург, учр. ЮК-25/4 "И". Адреса матері Ніни Василівни: Донецька обл., м. Жданов, вул. Пашковського, 52, кв. 3.

БУРДЕЙНИЙ Віктор Олександрович — 24 квітня 40 років (нар. 1943 р.). Його адреса в таборі: 265452, Ровенська обл., Сарнинський р-н, с. Катеринівка, уст. ОР-318/46-3. Адреса дружини Тамари з двома дітьми: Ровенська обл., Здолбунівський р-н, с. Здобиця, вул. Третя, 101.

БАДЗЬО Георгій (Юрій) Васильович — 25 квітня 47 років (нар. 1936 р.) Його адреса в таборі: 431200, Мордовская АССР, Теньгушевский р-н, пос. Барашево, учр. ЖХ-385/3-5. Адреса дружини КИРИЧЕНКО Світлани Тихонівни з сином Сергієм (1961 р. нар.) і дочкою Богданою (1967 р. нар.): 252150, Київ-150, вул. Червоноармійська, 93, кв. 16.

ЯЦЮК Василь Іванович — 27 квітня 40 років (нар. 1943 р.). Його адреса в таборі не відома. Адреса дружини Галини Микитівни з 4-ма дітьми: Волинська обл., м. Луцьк, вул. 50-річчя СРСР, 105, кв. 2.

МАШНИЦЬКИЙ Петро Миколайович — 30 квітня 27 років (нар. 1956 р.). Його адреса в ув'язненні не відома. Адреса матері Леоніди Антонівни, сестер і братів: 286003, м. Вінниця-3, пл. 8 Березня, 9.

Вісті з Централі

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА
ВПЛАТИЛИ В СІЧНІ 1983 Р.:

КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛІВ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Конференція Голів Округних Управ СУА відбудеться 21-го і 22-го травня 1983 р. у Філядельфії.

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ ВІДБУДУТЬСЯ:

Округа Чікаго — 13-го березня 1983 р.; представниця Екзекутиви СУА — заступниця голови СУА Марія Томоруг.

Округа Нью-Йорк — 10-го квітня 1983 р.; представниця Екзекутиви-заступниця голови СУА Ліда Гладка.

Округа Нью Джерзі — 1-го травня 1983 р.; представниця Екзекутиви-заступниця голови СУА Наталія Даниленко.

СВЯТКУВАННЯ:

33-ій Відділ Клівленд, Огайо — 30-ліття існування, 5-го березня 1983,

5-ий Відділ, Дітройт — 50-ліття, 17-го квітня 1983 р.

МІЖОКРУЖНІ КОНФЕРЕНЦІЇ ВІДБУДУТЬСЯ:

Суспільної Опіки — 16-го квітня 1983 р. в Ірвінгтоні, Н. Джерзі для Округ: Нью-Джерзі, Філядельфія, Нова Англія, Нью-Йорк. Господарем конференції — Округа Нью-Джерзі.

Організаційна і пресова — 24-го квітня 1983 р. у Філядельфії, для Округ: Філядельфія, Нью-Джерзі, Нова Англія, Нью-Йорк. Господарем конференції — Округа Філядельфія.

Суспільної Опіки — 21-го травня 1983 р. у Дітройті для Округ: Дітройт, Огайо, Чікаго. Господарем конференції — Округа Дітройт.

Дати інших міжокругних конференцій будуть подані.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК 32-ГО ВІДДІЛУ, ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ:

Катерина Яцишин стала членкою в 1982 р., Маргарита Батків і Маргарита Пурди — в 1983 р.

Бажаємо вдовolenня у праці для СУА.

ВІДДІЛИ ДАЛЕКОГО ВІДДАЛЕННЯ

Просимо надсилати ХРОНІКИ ВІДДІЛІВ за 1982 рік до "Нашого Життя".

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ

Пригадуємо, що кожний Відділ може прислати раз у рік допис з цікавої імпрези. Допис не може бути довший, як на дві сторінки машинопису. Чорно-білі знімки за оплатою 5, 8 і 10 дол., залежно від їх розмірів.

По 200.00 дол.: Віра Левицька, Нью-Йорк, д-р Евген і Ніля Стецькові, Тонаванда, Йоанна Гентош, Філядельфія;

200.00 дол.: 91-ий Відділ СУА, Бетлегем, На цю стипендію вплатили:

50.00 пожертва Василя Хомина в пам'ять його померлої мами;

25.00 від Відділу в пам'ять померлого Стефана Копчака, мужа членки Відділу Гелен.

125.00 доповнена Відділом сума;

100.00 дол.: Люба Мосевич, Джерзі Сіті.

Ірина Качанівська,
касирка стипендій СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В 8-му річницю смерті найдорожчого і незабутнього мого мужа **Івана Мосевича** складаю 100.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА,

Люба Мосевич

Замість квітів на могилу **бл. п. Олександра А. Гладкого**, сина заступниці голови СУА Лідії Гладкої на виховання священника в Бразилії складають членки Екзекутиви СУА:

Іванна Рожанковська — 10.00 дол.,

Теодозія Савицька — 5.00 дол.,

Марія Томоруг — 10.00 дол.,

Наталія Даниленко — 10.00 дол.,

Аня Дидик — 5.00 дол.,

Марія Савчак — 5.00 дол.,

Розалія Полчі — 5.00 дол.,

Ольга Літепло — 5.00 дол.,

Іванна Ратич — 10.00 дол.,

Ольга Гнатейко — 10.00 дол.,

Уляна Старосольська — 20.00 дол.,

Ірена Чайківська — 10.00 дол.

На стипендію ім. **Олександра А. Гладкого** — на виховання священника в Бразилії зложили наступні особи:

по 100.00 дол. — Орест і Марія Гладкі, Ірена Гладка, Романа Гладка, Ярослав Гладкий;

по 50.00 дол. — Лідія і Володимир Гладкі, Наталка і Роман Кравчуки, Ліда та Ігор Гури;

30.00 дол. — Дана і Зенон Каратницькі;

по 25.00 дол. — Ірина Дубас, Ліда і Богдан Гайдучки, Аня і Бернард Кравчуки, Ольга і Мирон Гнатейки, Ірена і Ярослав Щербанюки, Пелагія Кучкуда;

по 20.00 дол. — Іванна і Орест Лисинецькі, Ірена і Михайло Кіндрачуки, Марта і Богдан Цимбалісті, Юрій і Люцина Олесницькі, о. Йосиф і Наталія Лукашевичі, Оксана і Лавро Полони;

по 10.00 дол. — Ольга і Володимир Гнатики, Марія і Тарас Дурбаки, Наталка і Роман Загайкевичі, Ірена Качмарська, Олександра Падковська, Зеня Воробець, Надя і Ярослав Бігуни, Реня Бігун, Ольга Муссаковська, Марія Полянська, Ірена і Роман Левицькі, Ольга Заремба, Ольга Цар, Ольга Третяк, Наталка і Володимир Чайківські, Марійка Гординська;

по 5.00 дол. — Юстина Луків, Омелія і Михайло Цяпки, Анна Стоцько;

по 3.00 дол. — Параня Ляцко, Анна Мокринська

Разом зложено на стипендію ім. Олександра А. Гладкого 1,116.00 дол.

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ
з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

В МІСЯЦІ ЛЮТОМУ 1983 р. ВПЛИНУЛО:

47-ий Відділ СУА, Рочестер, Н.Й.	500.00 дол.
10-ий Відділ СУА, Філадельфія, Па.	400.00 дол.
36-ий Відділ СУА, Чикаго, Ілл.	400.00 дол.
93-ий Відділ СУА, Гартфорд, Кон.	200.00 дол.
30-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	
Сальдо розв'язання Відділу	200.00 дол.
31-ий Відділ СУА, Вискансен Дель, Виск.	100.00 дол.
33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	100.00 дол.
73-ий Відділ СУА, Бріджпорт, Конн.	100.00 дол.
62-ий Відділ СУА, Глен Спей, Н.Й.	50.00 дол.
87-ий Відділ СУА, Кентон, О.	
Сальдо розв'язання Відділу	45.75 дол.
Наталія Даниленко, Сомердейл, Н.Дж.	100.00 дол.
Марія Демидчук-Чучман, Торонто, Канада	100.00 дол.
Клавдія Салук, Джерзі Ситі, Н.Дж.	50.00 дол.
Володимира Бакун, через 28-ий Відділ СУА, Ньюарк, Н. Дж.	25.00 дол.
Люба Єднака	25.00 дол.
Теодозія Коверко, Сомерсет, Н.Дж.	20.00 дол.
Марія Антонів через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	20.00 дол.
Стефанія Вільшанецька через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	20.00 дол.
Іванна Вовк через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	15.00 дол.
Александра Волошин через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	10.00 дол.
Стефанія Городиська через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	10.00 дол.
Любомира Мичковська через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	10.00 дол.
Марія Футей через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	10.00 дол.
Емілія Воляник через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	5.00 дол.
Александра Мачалаба через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	5.00 дол.
Іванна Яремко через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	5.00 дол.
Зеновія Ярош через 33-ий Відділ СУА, Клівленд, О.	5.00 дол.
У рубриці "Замість квітів"	275.00 дол.
Разом	2.690.75 дол.
Досі вплинуло	26.799.00 дол.
Разом	29.489.75 дол.

ШЛЯХЕТНИЙ ЖЕСТ ЧИТАЧІВ "КАЛИНОВОГО МОСТУ"

З нагоди появи збірки споминів-розповідок Володимира Барагури "Калиновий міст" подружжя д-р Роман і Ольга Морози за дедикований їм автором примірник книжки склали на його руки пожертву 20.00 дол., щоб призначив її на "дорогу його серцю добродійну ціль". Автор з подякою призначив цю пожертву на Стипендійну Акцію Союзу Українок Америки.

Замість квітів

В пам'ять моєї найдорожчої та невіджалуваної Мами сл. п. Михайлини Ставничої, на Фонд О. Лотоцької жертвую 100.00 дол.,

донька **Орися Савчак**

В пам'ять мого дорогого брата сл.п. Романа, в Його 40-літню річницю смерті, складаю на Фонд О. Лотоцької 50.00 дол.,

Стефанія Цегельська

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. Анни Патри членки 5-го Відділу СУА, Дітройт, складають на Фонд ім. Олени Лотоцької:

по 5.00 дол.: Павлина Будзол, Софія Барчман, Евдокія Барнич, Агафія Галишин, Текля Гринчук, Джін Клінцевич, Евдокія Климишин, Марія Никорук, Параня Стетків;

по 3.00 дол.: Віра Ле Бленк, Марія Івасюк, Катерина Зенчак, Текля Кушнір, Катерина Сосновська;

по 2.00 дол.: Наталка Барнер, Текля Дідуник, Катерина Домінка, Емілія Ониськів, Марія Тухлинович, Неоніла Ферко;

по 1.00 дол.: Неля Войтович, Марія Матраль, Анастасія Підлительчук.

Разом: 75.00 дол.

З нагоди прощання голови 57-го Відділу СУА, Ютика, Н. Й. **Анни Кошикар** 9-го грудня 1982 складаємо 50.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької

25.00 дол. Анна і Іван Кошикарі
25.00 дол. присутні гості

Річна передплата "Нашого Життя" від 1-го січня 1983 р. підвищена до 15.00 дол. Ціна одного числа 1.50 дол.

ПОДІЇ І ПОСТАТІ, ЯКІ ПОВИННІ БУТИ ВІДМІЧЕНІ У ВІДДІЛАХ У 1983 РОЦІ.

Голод в Україні у 1933 р.

Смерть Миколи Хвильового у 1933 р.

Помер Володимир Блавацький, актор і режисер, 1-го січня 1953 р.

Помер генерал УГА Мирон Тарнавський, 29-го червня 1933 р.

Вийшов указ Валуєва, заборона друкувати українською мовою, 18-го липня 1863 р.

Померла Леся Українка, 1-го серпня 1913 р.

Олександр Мишуга, видатний український співак, 1853-1922 р. — стотридцята річниця народження.

НАШІ ГРАДУАНТКИ РАЇСА МОРОЗ

Переживши в Україні довгі прикрі роки переслідування і упокорення родини політв'язня, судипось **Раїсі Мороз** разом з сином Валентином опинитись в США. За допомогою пань ентузіясток, які провадять "крамничку сумління" при католицькій парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Раїса в серпні 1980 року переїжджає жити в Чикаго, де вже на неї чекало гарно улаштоване помешкання. Але Раїса не відпочиває на новому місці і не бере тим часом активної участі у громадському житті, а плянує здобути новий фах, щоб могли працювати і заробляти на прожиття.

Звичайно, перші кроки на еміграції в новій країні, в новому чужому оточенні, завжди дуже тяжкі, проте вони не заламують Раїси. Порадившись з приятельками, уже у вересні Раїса вписується на студії в Розарі Каледж, у Вищу Школу Бібліотекарства та Інформації (Граджуєт Скул оф Ляйбрері енд Інформейшен Саєнс). Але брак знання мови — не раз не розуміє як слід викладів, своєрідні звичаї в університеті — дошкульно даються Раїсі взнаки, проте вона з твердою постановою і великим зусиллям береться до студій. З початку навіть "дін" каледжу сумнівалась у здібностях Раїси і хотіла повернути їй гроші вплачені за перший семестр навчання, мовляв, — "опануйте краще англійську мову, а тоді буде легше засвоїти всі предмети". Але Раїса не піддається і ще більш наполегливо працює над собою. Відтак за допомогою приятелів студентів і бібліотекарів скоро та успішно поборює всі турдності, отримує на іспитах дуже добрі оцінки і стає в ряди найкращих студентів. А скептично наставлена "дін" ставить Раїсу всім за приклад, що було найкращою нагородою для Раїси за її завзяту працю і не раз недоспані ночі.

Час пролітає блискавкою і нарешті настав день 15-го серпня 1982 року, коли Раїса Мороз градує, отримавши з відзначенням диплом зі званням магістра, Мастер оф Арт ін Ляйбрері енд Інформейшен Саєнс.

*Раїса Мороз — градуантка зі сином Валентином
Graduate Raissa Moroz with son Valentin*

Це було свято не тільки Раїси, але всіх приятельок, які були присутні на градуації.

Бажаємо мгр. Раїсі Мороз якнайкращих успіхів у її професійній праці.

Марія Юзефович

НАШІ КВІТИ В ВАЗОНКАХ У ХАТІ

Докінчення

Журавець — geranium, можна переховати через зиму ще в такий спосіб, що в другій половині жовтня викопати ці кушки з городів; обережно, щоб не ушкодити коріння, обтрусити землю, обірвати пожовкле листя та квіти і вложити до брунатної великої паперової торби. Журавець вложити до торби так, щоб його коріння залишити назовні, а стовбур з рештою листя був захований. Торбу легко перев'язати попри саме коріння і повісити в холодному при-темненому місці догори корінням. Треба вважати, щоб місце не було за-холодне і щоб рослина не змерзла. Торба повинна бути паперова і темна, щоб до неї заходило повітря, але щоб не діставалося світло.

З початком березня або й пізніше витягнути приспалу рослину журавця і привернути її до життя. Обережно обірвати від стовбура присохле листя, навіть дещо протягти коріння та посадити у вазонку такої величини, щоб корінь вмістився, але вазонку не повинен бути завеликий. Землю найкраще вимішати

на половину з піском та добре нею обтиснути корінь. (Ця рослина почувається добре у землі втисненій у вазонку.)

Вазонку вставити до посудини, щоб добре на-сяк водою.. Відтак примістити журавець на вікнах звернених на схід або північ. Деякий час не підливати (хіба що буде "вмирати" від посухи), аж покажуться на стовбурах рослини нові пагони. Тоді підливати в міру потреби та досипати поживу. Вазонку з журавцем висунути там де найбільше соняшного світла.

Журавець — geranium можна також вирощувати з насіння. Березень це якраз найкращий час, щоб засівати насіння городини (ярини) і квітів для пізнішого вирощування на грядках чи у вазонках.

Це також добрий час, щоб краще заплянувати, де і які квіти задумуємо садити в городі.

НАТ.

988

У зв'язку з надходячим 1000-літтям Християнства в Україні в галерії Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто довершено відкриття і посвячення монументальної картини "Хрищення Руси-України". Картину запроєктував і виконав мистець Юрій Козак на замовлення засновників Фундації Ярославі і Михайла Шафранюків. Програмою вчорашнього відкриття проводив д-р С. Кальба. Головним промовцем був письменник Улас Самчук. Відкрив картину Едвард Козак, а поблагословив картину молитвою в імені Владики Ізидора Борецького, о. митрат І. Татарин в асисті о. митрата І. Сиротинського й о. Т. Лозинського. Промовляли між іншими в імені православної громади І. Радкевич, а в імені української громади від КУК д-р І. Рудзік.

Подаємо уривки з рецензії на картину, яку написав мистець **Мирон Левицький**.

"Картину величини 6 x 15 стіп можна оприділити до монументального мистецтва... Автор створив свою композицію в іконографічно-історичному пляні. Композиційна ритміка, яка позначається в розміщенні постатей та рівновага кольорових площ свідчить про вдумливість автора та певність знання своєї професії. Тепла тональність картини надає їй святкового й погідного настрою чим підкреслює величність важливої події.

Іконографічність картини виступає яскраво в орнаментальному зображенні святих на золотому тлі та в статистичності князя Володимира з ореолом.

Хрищення України є представлене під час сходу сонця, як символ приходу християнства в Україну. Постаті святих праворуч центрального Христа це Богородиця, архангел Михаїл патрон Київщини, св. Микола та св. Юрій як патрон західніх земель України. Ліворуч Христа св. Ольга, апостол Андрій, який за легендою благословив київські гори та свв. Кирило і Методій.

В ТОРОНТО ВІДКРИЛИ МОНУМЕНТАЛЬНУ І
РОБОТИ ЮР

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ. КНИЖКА З НАГОДИ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ- УКРАЇНИ.

Союз Українок Америки, на пропозицію і за ініціативою 64-го Відділу в Нью-Йорку, рішив видати книжку дитячої творчости з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України. З тією метою подано оголошення про конкурс до "Свободи", "Америци" і "Народної Волі", вислано листа до Шкільної Ради, повідомлено Координаційний Комітет для відзначення цього ювілею та поміщено інформативну статтю в "Свободі".

У конкурсі можуть брати участь українські діти і молодь від 5-ти до 16-ти років життя. Учасники конкурсу мають представити в слові або образі Хри-

щення Руси-України, та інші події зв'язані з цією датою. Окрема, покликана для конкурсу комісія, вибере праці, які будуть поміщені у згаданій книжці. В ювілейному році плянується влаштувати виставку всіх надісланих творів. — Звертаємося з проханням до батьків, учителів і виховників заохотити дітей до активної участі в цьому конкурсі. Своім позитивним наставленням, не лиш допоможете нам у виданні книжки, але поглибите знання наших дітей і молоді про цю епохальну (світлу) подію в нашій історії.

Праці в слові чи образі просимо слати на адресу:

Ukrainian National Women's League of America
Branch 64
108 Second Ave.
New York, N.J. 10003

1988

КАРТИНУ "ХРИЩЕННЯ РУСИ- УКРАЇНИ"
РАДІО КОЗАКА

Композицію святих обабіч замикають ангели. Під ними фантазійно представлений город Київ, що виростає золотом столицею України та важливим городом християнської Європи.

Смуга дерев, що проходить горизонтально, здавалось би відмежовує релігійну символіку але ореол князя Володимира об'єднує її з подією, що відбувається на землі. Біля центральної постаті Володимира стоїть його дружина Анна, дочка царгородського імператора, а далі сини Володимира, їх родина, бояри й інші вельможі київського володаря. На тлі статичних постатей княжої родини, автор вміло вкомпоновує групу священників при акті хрищення з більшою свободою рухів, що в'яжеться з лицарями, пішими й вершниками з "черленими стягами", що надає картині більшої вітальності. Ліворуч Володимира група ченців і священників із свободними порухами, між яких автор вставляє символічну постать літописця. На другому пляні за ними група киян звальює поганського божка, що являється символічним виявом зірвання з поганським віруванням. Від них починається рух народу, міщан і селян, одні йдуть в напрямі ріки, другі приготуються до акту хрищення. На їх обличчях позначається у деяких перестрах, а в деяких певність і віра в правду. Внизу композицію картини замикає гурт людей стоячих при березі ріки у воді, приймаючи хрищення. Автор замикає композицію малим окрайцем ріки, що зрівноважує баланс цілоти картини.

Костюми киян, княжого двору й усіх інших постатей, дбайливо простудійовані без зайвих етнографічно-декоративних анахронічних додатків. Картину цю повинно оглянути не тільки "поважне віком" громадянство, але також зорганізувати шкільну молодь і тим самим познайомити її з творчістю українських мистців."

ЗВЕРНЕННЯ ДО УЧАСНИЦЬ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО КОНГРЕСУ У СТАНИСЛАВОВІ

У травні 1984 р. відбудеться в Нью-Йорку ХХ-та Конвенція Союзу Українок Америки. При цій нагоді буде відзначене 100-ліття українського жіночого руху і 50-ліття Всеукраїнського Жіночого Конгресу, який відбувся в Станиславові у 1934 р. Екзекутива СУА звертається до учасниць Конгресу з проханням допомогти у відміненні цієї важливої події. На рідних землях не буде святкувань. У вільному світі маємо змогу зібрати матеріал, публікації, біографії визначних жінок — організаторок Конгресу, відгуки у пресі, знімки та пам'ятки й видати їх друком для гідного

вшанування праці попередніх поколінь українських жінок.

Сподіємося, що учасниці Конгресу піддержать наш почин і причиняться до поглиблення відомостей, збірки матеріалів, відтворення атмосфери тих часів, щоб зберегти для історії світлий момент українського жіночого руху.

Листування просимо спрямовувати на адресу канцелярії СУА. 108 Second Ave. New York, 10003

НА СТАРОСТІ ЛІТ — ДЕ ЗНАЙТИ ПРИТУЛОК?

"Старість не радість" — казали в старому краю. Вона, мовляв, не приходиться з добром. Тут, до давніх, відомих турбот похилого віку, приєдналася нова, незнана раніше історія — страх. Часта загроза брутальних нападів. Їх жертвою стають часто-густо саме старші люди. Навіть у білий день, на людній вулиці. Як вийдуть з хати на прохідку, чи по закупки. На самітніх, безборонних полюють визнавці закону джунглів. І в хати старших самітників частіше вломлюються грабіжники.

Усе це ще більше загострює тепер потребу спокійного притулку для людей старшого віку. Вибір не завжди легкий, де примістити старенького батька чи маму. Різного роду домів для старших, притулків, "нерсінг гомс", захистів багато. Одні дуже добре ведені, інші залишають багато до бажання так щодо чистоти й чесности, як і дбайливості й відповідальности. Очевидно, ціни теж різні. Наші ж люди, зокрема старіші, звичайно не почувуються добре в цілком чужому оточенні.

Без сумніву, найкраща, найбільш щаслива розв'язка — доживати віку при родині. На жаль, це не завжди можливе.

В ділянці опіки над старшими ми, на жаль, пасемо задніх. Хоч вже не одно зроблено тут і в Канаді, але це ще аж ніяк не вистачає на заспокоєння існуючих потреб. А скільки є наших людей, про яких ніхто не знає, не відає, в яких умовах доживають свого віку, а вони самі, не раз безпомічні, безпорадні, часто навіть не знають, чи є якісь можливості облегшити свою долю.

Про притулок для старших віком жінок і мужчин у Слоутсбургу, Н.Й., ми чували не раз. Та, щоб на місці зорієнтуватися і дістати потрібні інформації, а відтак поділитися ними з читачами "Нашого Життя" референтка суспільної опіки США, Анна Кравчук, і я, відвідали цей захист під зарядом наших Сестер Служебниць.

Всі дороги провадять до Слоутсбургу, зокрема, в день традиційної вже прощі туди в серпні, з нагоди Успіння Пресвятої Богородиці, опікунки цієї обителі. Нас 17-ка завела за годину до цього містечка, звідтіля, лісовою дорогою скоро доїхали до нашої цілі — до Віллі Марії. Солідна кам'яна будівля, у вінку літніх дерев, що ніби розступилися, щоб не заслоняти її архітектурної краси.

Заходимо до Віллі. З веселим усміхом вітає нас ввічлива Сестра. Коротко, змістовно й цікаво знайомить нас з історією місцевости, будинком, його влаштуваннями. На нижньому поверсі більші й менші зали на з'їзди, рекolleкції, конференції тощо. Є тут і гарна каплиця. У ній Служби Божі кожного дня. На поверсі — приміщення Сестер. Всюди багато живих квітів, вишивки, різьби.

Оподалік другий будинок, власне, задля нього ми сьогодні прийшли сюди. Йдемо до Дому св. Йосифа. В ньому приміщення для старших віком. Вітає нас Сестра Іриней і просить на полуденок. У сонячній чистенькій їдальні, при накритих столиках, старші мешканці дому, (між ними й два священники, що також там доживають віку), їдять теплий полуденок.

При нашій столику старша вже жінка, американка, кінчаючи свій полуденок, встигла ще нам сказати, що колись тяжко їй було дбати про хату й про себе, а тут задоволена, має опіку, і добре їй, бо тут є доброзичливі люди. Харч подають три рази денно. Крім цього, між 2—3 годиною перекуска. Як хтось хоче, може мати у своїй кімнаті солодке, овочі тощо. Закупи полагоджують Сестри.

Після полуденка Сестра Іриней показувала нам кімнати жителів Дому св. Йосифа, розказуючи при тому про їхнє життя. Це не великий захист, 20 одноособових кімнат і дві двоособові. Жінки на 2-му, а чоловіки на 3-му поверсі. Як хтось хоче і може собі на це дозволити, може мати в кімнаті власний телевізор і телефон. У двох кімнатах для всіх, у гарній обстановці, вигідні канапи й крісла, для розваги мешканців два телевізори й піаніно, якими вони радо користуються. Три рази в тиждень мають "бінго", часом фільм.

Директор дому св. Йосифа, Сестра Консолята, одночасно й медсестра, разом із Сестрою Іринейою опікується хворими. Вона інформує нас, що до Дому св. Йосифа не приймають таких хворих, які не можуть ходити, чи потребують візка. Тепер у Домі св. Йосифа місячна оплата за кімнату, харч, прання, прибирання і медичну опіку сягає 532 дол. У виїмкових випадках, як хтось сам не може заплатити повної оплати, може дістати поміч від стейту. Стейт має контролю над цією діяльністю Сестер, як узагалі над всякими притулками чи домами для старших віком. Тому Дім св. Йосифа відкритий для всіх, але приймати сюди можуть тільки тих, хто може сам себе обслужити.

З ліва стоять: Аня Кравчук, Сестра Консолята (адміністратор Дому), Ольга Заремба та Сестра Іриней.

Left to right: Anya Krawchuk, Sister Consolata, Olga Zarembo and Sister Ireneja.

У Домі св. Йосифа можна провести теж "вікенди", довші чи коротші вакації, очевидно, зарезервувавши собі наперед кімнату. Хто плянував би незабаром, чи пізніше, старатися про прийняття до Дому для старших, добре, мабуть, зробив би, коли б для власного зорієнтування побув тут на коротких відвідинах. Самі старання про прийняття до Дому св. Йосифа треба починати від домовлення про першу зустріч, першу розмову. Тоді, там на місці, кожний дістає всі інформації. В потребі можна й переночувати (день з нічлігом — 17 дол.). Автобусом доїзд до Слоутсбургу, а туди, на прохання, Сестри вишлють авто. Порозуміватися, листовно чи телефонічно, можна українською й англійською мовами.

Адреса: Saint Joseph's Home Ч. тел.: 914-753-2555

Table Rock

Sloatsburg, New York 10974

На прохання заінтересованих Сестри Служебниці радо вишлють листок — циркуляр та інформації про шляхи доїзду автотом чи автобусом.

Ольга Заремба,
член комісії суспільної опіки США

"КУТОК ЛИСТУВАННЯ",

запрошує вас до участі. Це листування має чисто товариський характер і численні особи нав'язали з собою письмений контакт. Деякі нав'язали дружні відносини, дехто себе відвідує при нагоді подорожей у США чи інших країнах.

Подаю уривки із листів та аплікацію:

ч. 237....

Я студентка в США, люблю подорожувати, музику, українознавство, літературу та танці. Бажаю нав'язати контакт із українськими студентами з Європи й інших континентів. Володію англійською мовою, але бажаю листуватись тільки українською мовою. Мені 22 р.

ч. 611....

Недавно я повдовіла. Бажаю листуватись з українцями або українцями з Австралії — можу їх зацікавити життям у США, на східньому побережжі. Бажаю листуватись з особами від 50 років життя.

ч. 600....

Живу в Бразилії та сподіюсь, що в короткому часі буде нагода поїхати до Америки. Мені 52 роки, вдома, фінансово забезпечена. Бажаю зацікавитись з українцем, у моєму віці або старшим, щоб не жити далі самотньо.

ч. 59.....

Живу в США та люблю листуватись з українцями, де б вони не жили. Тепер я осамітнена та надіюсь, що через листування нав'язу контакт із відповідним для мене другом життя. Кореспондент може бути від 35 років життя, а листуватись українською або англійською мовами.

До Осередку Листування СУА

Дата:

с/о

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040 U.S.A.

Я зацікавлена/ий листуванням і подаю дані для його започаткування:

- 1) Ім'я і прізвище /латинкою/ _____
- 2) Адреса /латинкою/ _____
- 3) Вік /приблизно/ _____
- 4) Професія або зайняття _____
- 5) Зацікавлення _____
- 6) Кляса /рік і факультет якщо студент/, учень _____
- 7) Можу писати мовами: _____
- 8) Бажаю листуватися з _____
- 9) Можна подати моє ім'я у бюлетені так ні

Підпис _____

Gregory Hywel

ВІД РЕДАКЦІЇ

Повідомляємо, що число "Нашого Життя" за січень 1983 р. вийшло з друку в другій половині січня. Пізня доставка до передплатників була незалежна від редакції і адміністрації.

Ці неприємні недотягнення дуже нас затурбували. Але численні запити, упімення і листи з рекламаціями свідчать про те, що читачі чекають на

журнал і відчують брак його, як він спізнється чи не приходить. У нашій турботі це іскорка приємності.

Просимо виrozumіння і зrozumіння.

Надіємося що в майбутньому такі недотягнення не будуть повторюватися

Редакція і Адміністрація "Нашого Життя"

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XL

MARCH 1983

EDITED BY A. H. Sawyckyj

NINA STROKATA

WE AND UKRAINE

Excerpts from a speech given on WFWO Congress

Today's dynamic world brings constant changes. That is why it is difficult for us to understand all the transformations taking place in Ukraine today. But not understanding these changes, we cannot properly form correct images of the land of our ancestors and its people.

Where can we get that knowledge which would help us better understand Ukraine and Ukrainians?

For most nationalities, there is an answer — go to that country and see for yourself. But in the case of Ukraine, we cannot do it, although the insidious enemy sometimes permits some of us to visit the places where we were born. But try to remember, those of you who visited the Ukraine within the past decade, or those of you who read about or listened to the visitors — was it really possible to open that Iron Curtain wide enough to see the real situation there? No, it was not.

Testimonies of those who recently left their homeland could be a source of information about contemporary Ukraine. But theirs, like any other testimony, invariably reflects their own experiences and their own convictions.

Therefore, it is very difficult to add something new to our knowledge about Ukraine. Nevertheless, correct understanding is needed so that we can go into the Free World with up-to-date information and be able to talk about Ukraine as a whole, and about Ukrainian women in particular.

I perceive at least two possibilities for broadening our knowledge about contemporary Ukraine.

First is the Ukrainian 'samvydav'. It is full of information about the struggle for the right to exist, the right to be Ukrainian, about "law" and lawlessness.

But human beings perceive everything through a prism of their own intellect and experience. That is why, to the rationalistic method of studying Ukraine from 'samvydav' publications we should add already proven methods of evaluation.

In describing contemporary Ukraine, we must tell ourselves that the country is enslaved — then, taking into account all our political, social, economic and other experiences, we can create an adequate perception of contemporary Ukraine.

For Ukraine, which is a part of the USSR, one question became actual and it awoke interest in the rest of the world. This question came up after the death of Breshnev and the shifts in the Communist Party and administrative apparatus of the USSR. Will these changes have any effect on the Russian Empire as a whole and on Ukraine in particular?

Rumor about Andropov's "liberalism" all of a sudden started to circulate around the world. I mention this fact for a reason. The Kremlin's propaganda notwithstanding, those of us who meet women of other countries should try to destroy

this myth of the liberal character of the former chief of the KGB.

Being in this position for 15 years, Andropov and his agents perpetrated numerous brutalities and repressions in the late 60's and the 70's which we correctly call the anti-Ukrainian program. This was the period in which the KGB brutally murdered the best sons and daughters of Ukraine among others, artist Alla Horská and composer Volodymyr Ivasiuk.

Such a person as Andropov with such achievements in lawlessness, brutality and murder is surrounded with laurels of liberalism simply because this man, thanks to Kremlin machinations, found himself at the helm of power.

Quite often people ask me if changes are possible in the USSR and Ukraine. I in turn ask — what changes and in what form?

I would like to add something that I think is important in evaluating contemporary "freedom" there. It is not compulsory that a new wave of anti-Ukrainian terrorism coincide with the upgrading in rank of the former chief of the KGB. Usurped power needs time for consolidation. New authority needs time to reinforce its position and to teach not only its own people of its liberalism, but the rest of the world as well. That is why it is possible to anticipate some partial respite in repression and lawlessness.

At this time, we must not let the Free World believe in the liberalism of yet another Kremlin ruler.

Our approach may determine many successful efforts in helping Ukraine. How can this help be rendered?

Members of the WFUWO present here today are of different political and religious persuasions. That is why the answer cannot be simple or one-faceted.

Help for Ukraine may come in the form of collecting and publishing information about it in the Free World. It seems to me that the World Federation of Ukrainian Women did and continues to do a great deal in this area. In Copenhagen it disseminated information about the Ukraine, the Ukrainian woman and her specific problems. I think this organization's publications, in several languages, about those oppressed women who need our special help are praiseworthy. We should consider how to help WFUWO continue such publications.

Next — humanitarian help. This help can come from those of us who do not participate in active political life. Let us not forget that humanitarian actions open great vistas for its participants.

And finally, a few words about our defense efforts.

These defense efforts are not limited to demands of freeing an illegally incarcerated individual. Effective political actions by Ukrainians in the diaspora in general, and by women in

TALKING BOOKS IN THE UKRAINIAN LANGUAGE

In the summer of 1981 a reading service for visually impaired Ukrainians began under the sponsorship of the Cleveland Society for the Blind. Books are being recorded by volunteers on cassette tapes and can be obtained, at no charge, thru each individual's regional libraries for the Blind and Visually Impaired. This is the only reading resource in the free world which makes reading matter available in the Ukrainian language.

Nearly \$2,000 has been raised thru private donations, however, these funds are nearly exhausted. Money is needed to pay for the cost of tapes. Master copies of each book are kept in the Taping Department of the Cleveland Society for the Blind. A duplicate is circulated among readers. This makes it possible to reproduce a tape when needed.

Nearly 100 books are already available on tapes. They vary from one 90 minute cassette to 48 cassettes per book. Ukrainian newspaper articles are read monthly for up to 7½ hours of listening time.

Some authors have been very kind to record their own works. They are: Marta and Osyp Tarnawsky, Swiatoslaw Karavansky, Ol. Shpylka, and Iwanna Sawycky. Other volunteer readers have been: Nadia Switlychna, Lina Beluts, Tonia Shyjka, Maria Hruszkewysz, Tosia Mahlay, Yaryna Luta, Daria Fedoriw, Daria Horodysky, Nadia Mihajchuk, Sylvester Pihulak, and Roman Kassaraba.

Dr. Paulo Turula helped with case findings in the Chicago area and Mr. Stepan Shczurowsky in Detroit. Mrs. Eudokia Blawacky helped advertise the new service on her radio show in Philadelphia as did Mr. Stefan Zorij in Cleveland. Mr. Iwan Fur wrote about the service for newspapers in the Ukrainian language.

We do hope that the Ukrainian public and organizations will continue to finance this very worthy and needed service. All referrals of new readers and contributions, which are tax deductible, should be made to:

Myroslawa Oryshkewych
Ukrainian Taping Service
Cleveland Society for the Blind
1909 East 101 Street
Cleveland, Ohio 44106-0188
Telephone (216) 791-8118

Cont.: WE AND UKRAINE

particular, is impossible without scrupulously checking sources of information about the current situation in the enslaved Ukraine.

Ukrainian women should take advantage of the opportunities in the Free World. They should make use of our open way of life by constantly keeping in touch with the sources of information coming from the Ukraine.

Now is the time to start thinking about the next World Congress of Women to insure that representatives of Ukrainian women are equipped with the latest and doubly-checked information. It is also important that the material be adequately prepared.

There should be no Women's Congress in the Free World where the voice of free Ukrainian women raising the problems of Ukraine is not heard.

50TH ANNIVERSARY BANQUET OF BRANCH 26

by *Sophie Anderson*

A gala Golden Anniversary Banquet was joyously celebrated by UNWLA Branch 26 of Hamtramck, Michigan on October 31, 1982 in the Auditorium of the Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church. As president of the Branch, Kateryna Kobasa, pointed out in her welcoming greetings, "A half-century of existence can be pointed to with great pride. It is an achievement which is seldom matched by most Branches." Mrs. Kobasa, an energetic woman in her seventies, is herself an outstanding example of devoted service given as head of the Branch for the past 12 years.

The origin of Branch 26 dates back to August 1932. It began when 26 Ukrainian women, members of the Ukrainian Democratic Club, gathered to welcome and hear Dr. Mary V. Beck, then a young lawyer, who came from Pittsburgh to address them. Her persuasive appeal convinced them of the greater potential they had as part of a larger organizational grouping, and it was decided to enter the ranks of UNWLA.

The program of the banquet began with welcoming greetings by Branch President Mrs. Kobasa and a candlelight commemoration in memory of 63 departed former Branch members. The invocation was given by the Very Rev. Bernard Panchuk, O.S.B.M., Pastor of the Immaculate Conception Church.

A delicious and bountiful meal followed. The after-dinner program was conducted by mistress of ceremonies and honorary president of the Branch, Ms. Catherine Chomiak.

The Detroit Regional Council was represented by Mrs. Orysia Lonchyna, vice president. One of the outstanding non-Ukrainian guests was former Councilwoman from the City of Hamtramck, Julia Rooks.

The keynote speech was delivered by Dr. Beck, a Councilwoman of the City of Detroit for 20 years. She paid tribute to the 78 members of the Branch, noting that their patriotism had enabled them to be persistent, dedicated and single-minded in the performance of their duties over the years.

Entertainment was provided by operatic soloist Christina R. Lypecky, with beautiful renditions of several Ukrainian songs. Her piano accompanist was Maria Lonchyna Lisowsky.

Very Rev. Alexander Bykowitz, pastor of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church of St. Andrew gave the benediction, and the several hundred assembled guests concluded the banquet with the Ukrainian National Anthem and a stirring "Mnohaya Lita".

It should be noted that the Mayor of Hamtramck, Richard Kozaren, proclaimed October 31, 1982 "as Ukrainian National Women's League Day."

20TH ANNIVERSARY OF BRANCH 72

From left to right, first row: Anna Wasylkow, Anna Bezkorowajny, Rozalie Polche, Mary Lesawyer, Anastasia Brodin, Mary Dushnyk, Olga Liteplo, Sophia Kotyk, Dorothy Chupa. Second row: Irene Czarnecky, Anna Malan, Mary Pilipshyn, Irene Pitula, Tessie Husiak, Dorothy Wylder, Marie Ricket, Betty Wenger, Glorybe Boshamar, Kathryn Kozulak, Lily Bochonko, Marry Atton, Vera Woytowicz, Nettie Jensen, Ann Redosh, Mary Bodnar, Mildred Luciw, Rose Brandes, Nellie Kott.

Branch 72 of New York City celebrated its 20th anniversary at its annual dinner-dance on September 25, 1982 at Soyuzivka, Kerhonkson, N.Y.

Although one-fifth of century had gone by — no, that sounds ancient, rather, 20 years had passed — the branch members were still involved in charitable and cultural activities, albeit somewhat curtailed. On that lovely September day the festivities started in the early afternoon and continued until..... Quite a different scene from the first formal meeting of the group on the freezing evening of January 10, 1962 when 14 hardy women gathered at the Ukrainian Institute of America — and with the help of “midwife” Dr. Irene Padoch, then chairman of the N.Y. Regional Council, Branch 72 was born. Elected at the meeting were: Mary Dushnyck, president; Mary Lesawyer, vice president; Lily Bochonko, secretary, and Anne Bezkorowajny, treasurer.

At the anniversary dinner, the guest speaker, Alexandra Riznyk, honorary member and past vice president of the UNWLA, recalled briefly the history of the branch, which was co-founded by M. Lesawyer and M. Dushnyck. Mrs. Riznyk commended the members for their various activities during the past two decades.

The first major undertaking was the nine-window exhibit of Ukrainian artifacts at the Brooklyn Main Library, organized by M. Dushnyck in the spring of 1962, which received wide coverage in the American and Ukrainian press and established Branch 72's entity in the community.

The second significant event was a musicale, arranged by M. Lesawyer, herself and opera singer, which has since become an annual event and for which the branch was cited for providing a showcase for young aspiring Ukrainian American musicians.

During those early years when their hearts were younger and gayer, Branch 72 members were involved in a wide scope of programs, such as a leadership training series: a literary workshop and exhibit, with actor William Shust reciting Shevchenko's poetry in Ukrainian and his own English translations, with comments, before a capacity audience; an address on Ukrainian American youth by writer Walter Odajnyk, now a noted psychoanalyst; a lecture by Rachel Vixman, a known parliamentarian; a talk by Helen Prociuk on human relations; a presentation on narcotics by the late member Mary Koval, an expert in the field, and talks by women writers and others; a film on Ukrainians in Yugoslavia; a Ukrainian cooking class; courses and lectures on *pysanka* painting, embroidery and ceramics, and even a beginning Ukrainian class for members by H. Prociuk.

Also, branch members, a predominantly American-born group, in those early years engaged in letter-writing campaigns, sending letters to President Kennedy, to U.S. senators and congressmen regarding passage of the Shevchenko statue resolution, stamp and library, and the creation of a captive nations committee in the House of Representatives, letters to the *Washington Post*, protesting a column in which the Shevchenko statue project was attacked, etc. Many of these letters appeared in the *Congressional Record*.

The branch also took an active part in the 1964-65 World's Fair in NYC, with members acting as hostesses, appearing on TV, exhibiting Ukrainian folk art and demonstrating *pysanka* painting and embroidery. L. Bochonko also demonstrated egg painting at colleges, schools and banks.

In addition, Branch 72 participated in many outstanding community events, including the shevchenko statue unveiling in Washington, DC, and the Bicentennial in NYC, during which it had its own float in the parade and its booth at the 7th Street Fair.

The branch donated *Ukraine: A concise Encyclopedia* to Seton Hall University and it has contributed financially to many institutions, including the Ukrainian Museum, St. Basil's Orphanage, the Harvard Ukrainian Research Institute, Ukrainian veterans and others.

During International Women's Year the branch honored two daughters of members for their achievements in the scientific field: Dr. Georgia Fisanick-Englot and Dr. Joan E. Roberts.

As A Riznyk pointed out, several Branch 72 members had served on the UNWLA national board — M. Dushnyck was organizing chairman for English-speaking branches and public relations chairman; H. Prociuk was press chairman; Rosalie Polche is now English-language secretary, and O. Liteplo is treasurer. In addition, several members have served and are now on the NY Regional Council board. [Furthermore, H. Prociuk was elected recently a vice president of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, of which she had been public relations chairman for many years.]

Past presidents of Branch 72 were: M. dushnyck, the late Mae Demey, Anna Kosciw, M. Lesawyer, Dora Pifko, Joanna Boyko, R. Polche, Sophie Kotyk, O. Liteplo and Dorothy Chupa.

Present officers are: president, Anastasia Brodin; vice pres., Anne Wasylkow; secretaries: corresponding — Lydia Jacynicz, recording — S. Kotyk, and treasurer, Mary Bodnar.

Mnohaya Lita, to Branch 72!

HEALTH & WELL-BEING

By Dr. Maria Motyl

Americans are increasingly a nation of believers in good nutrition and the importance of vitamins and minerals for good health. Although a balanced diet is an ideal to aim for, it is not always possible to achieve. Most of the natural nutrients in our foods have been processed out; soils are contaminated by pesticides and chemicals and foods are transported long distances and stored indefinitely before they reach our tables.

Furthermore, our habits of skipping meals or dieting indiscriminately or stresses such as colds, allergies, and menstruation affect our body's need for vitamins. It is the vitamins that interact with minerals, trace elements and enzymes to regulate the functions of virtually every system in our body.

What are the roles of individual vitamins? Here's a short summary:

Vitamin A: This fat-soluble vitamin is essential for growth and repair of tissues. It increases our capacity to resist infection and is useful in curbing some allergies. Together with zinc it works to

restore tissues inflamed by arthritis. Some recent research suggests that it can prevent cancer in laboratory animals. Signs of vitamin A deficiency include night blindness, eye disorders, loss of appetite, dry and brittle hair and susceptibility to infections.

The B-complex (water-soluble) vitamins:

B₁ (Thiamine): This vitamin is necessary for the efficient functioning of the brain and nervous system, and for the breakdown of carbohydrates. B₁ deficiency is associated with fatigue, depression, fluid retention and irregular heart rhythms.

B₂ (Riboflavin): B₂ converts proteins, carbohydrates and fats into energy, aids in the absorption of iron and promotes healthy hair and skin. Deficiency in this vitamin can lead to anemia.

B₃ (Niacin): This vitamin prevents the buildup of excess fats in the blood and is essential to the nervous system. Low B₃ levels in the body can contribute to depression, insomnia and headaches.

B₆ (Pyridoxine): B₆ is necessary for the metabolism of the basic components of protein — the amino acids. It can alleviate menstrual cramps and some of the symptoms of menopause. B₆ also can reduce the level of cholesterol in the blood and can protect against the development of heart disease. A shortage of B₆ can lead to anemia.

B₁₂: This vitamin help build hemoglobin for the red blood cells and insures the proper functioning of all cells of the body. Deficiency can lead to pernicious anemia and neurological damage.

Biotin: Crucial for the metabolism of our basic nutrients. Shortage of biotin can lead to depression, lack of appetite and fatigue.

Folic acid: This nutrient is used to build antibodies; it may also be important in protecting against arteriosclerosis and in the treatment of precancerous growths in the cervix. Deficiency of folic acid can produce gastrointestinal disturbances and signs of anemia.

Inositol: This nutrient helps improve nerve function and may be important in protecting against cardiovascular disease.

Para-aminobenzoic acid (PABA): This vitamin is essential for cell growth; it also absorbs ultraviolet light and is an effective sunscreen.

Panthenic acid: Together with pyridoxine and Vitamin A, this B vitamin helps protect against infectious disease. It is also essential for nervous and digestive system function.

Vitamin C (ascorbic acid): This vitamin has received a great deal of attention in recent years after the sug-

SELECTED UKRAINIAN RECIPES FOR SPRING AND SUMMER

Chosen by *The Cleveland Plain Dealer* as one of a handful of cookbooks with "special attributes," published by various women's and charity groups was *Selected Ukrainian Recipes for Spring and Summer*, the second book in a series published by U.N.W.L.A. Branch 12. The recipes featured by the Food Editor of the paper were described in such glowing terms as "outstanding" and "intriguing", to mention but a few.

Selected Ukrainian Recipes appeared in the spring as a companion volume to *Selected Ukrainian Recipes for the Winter Season*, first published in 1978 and subsequently reprinted due to popular demand. Both works were the culmination of the combined efforts of many dedicated committee members of Branch 12, who gave unselfishly of their time and effort to produce what we modestly think is a superior cookbook and one that no Ukrainian kitchen should be without. The outcome was well worth the effort, because we feel we have derived as great a pleasure in producing the book, as we hope you will derive from reading and using it.

In addition to such exotic recipes as Honey Mousse and Prince Yaroslav the Wise Bread, the 170-page book contains many basic dishes which are easy to follow in

step-by-step directions and just as simple to prepare. There is something here for the young cook, gourmet for the adventurous, hearty for the men and quick and easy for the working woman. Some recipes are even easy enough for children to try.

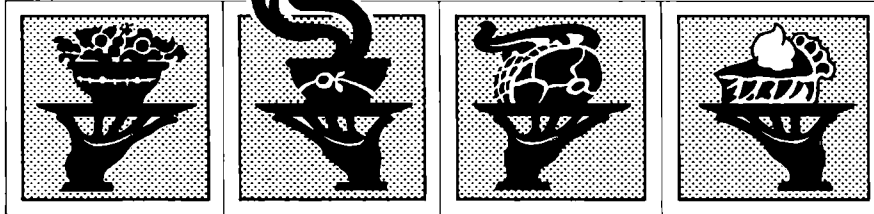
What truly makes this book unique, however, is its fascinating background information on the culture and customs of Ukraine, which produced such intriguing folklore. Here you will find the recipes as well as the background on the beautiful Easter rituals — from "babkas" to "pysanky." Indeed, one whole chapter is included on the "pysanka," depicting the various symbols and their meanings and step-by-step directions on how to produce your very first Easter egg.

From tantalizing appetizers to rich and luscious tortes for all tastes, you will find it here. The book makes an excellent gift and is indispensable to the knowledgeable as well as novice cook. We hope we have whetted your appetite and you will not delay and order your copy or copies now. The book may be ordered by sending a check or money order to:

MIDTOWN TAVERN
1854 Snow Road
Parma, Ohio 44134
Tel. Area Code — 216 351-9798

Price: \$8.50 plus
\$1.00 for postage & handling

наше харчування

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ВЕЛИКОДНЄ ПЕЧИВО

На Великдень в кожній українській родині традиційно мусіли бути на столі паска і бабка, крім цього різне солодке печиво, до якого вживалося багато яєць. Причин до цього було декілька: поперше в старинній символіці яйце означало відродження, нове життя, що було пов'язане з весною, а в пізнішій, християнській добі — воскресіння. Практична причина цього була, що на весні птахи несуть найбільше яєць то й вживається їх найбільше.

Наприклад, у моєї бабуні пеклося баби на копі жовтків (60 штук), а паски теж потребували яких два тузені яєць. Сьогодні я подам приписи на бабу і паску в зменшеній пропорції і дещо упрощеній та пристосованій до сьогоднішніх обставин.

ПАСКА

3 дріжджі (сухі)
1/2 горнятка добре теплої води
6 яєць
1 горнятко цукру
2oz. масла
2 горнятка теплового молока
2 1/2 lb. борошна
1 чайна ложечка соли
запах ванільовий або цитринова шкірка

Дріжджі розвести в теплій воді з додатком 1 ложки цукру.

Яйця вбити електричною мішалкою, додавати потроху цукру, відтак по

кусочку м'якого масла. Сповільнити рух мішалки та додавати за чергою розведені дріжджі, молоко з борошном і сіль. Коли тісто стає густе, зачати місити рукою, додаючи решту борошна. Місити 30 хвилин. Залишити в теплі, щоб підросло подвійно. Опісля знову легко перемісити, поділити на дві чи більше частин, виложити до висмарованих товщем і обсипаних борошном посудин (щоб було лиш 1/3 цієї форми). Знову залишити, щоб підросло більш ніж подвійно. Пекти в нагрітій печі на 350° F. Не відкривати печі перших 20 хвилин, а опісля

вважати коли буде спечене. Паски у менших посудинах печуться коротше і тому не можна зразу сказати, як довго паска має пектися.

БАБКА

Бабка різниться тим, від паски, що в ній більше жовтків і масла, а менше борошна. Тому при печенні треба вважати, щоб не спалилася. Якщо починає темнішати зверху, можна наложити на неї кусок газетного паперу, щоб захоронити її від надмірної гарячости. Після спечення бабки, мусимо з нею дуже уважно обходитися, а саме остиджувати її поклавши на стирочку, яку кладемо на подушці. Щокілька хвилин змінювати її позицію з одного боку на другий, щоб не вистигла кривобока.

2 торбинки сухих дріжджів
1 горнятко теплового молока
1 1/2 lb. (6 горняток) борошна
1 горнятко цукру
1 горнятко масла
2 цілі яйця
12 жовтків
1 ложка рому
1 ложка цитринової шкірки
1 чайна ложечка соли

Дріжджі розводимо молоком і 1 ложкою цукру.

Електричною мішалкою тремо масло з цукром, додаємо по одному яйця і жовтки та кожний раз чекаємо, щоб добре сполучилося. Опісля додаємо рому, цитринову шкірку, сіль, дріжджі, вкінці борошно. Тепер поступаємо так, як в попередньому приписі, пам'ятаючи, що тісто баби делікатніше і потребує більше уваги.

Contin.: HEALTH & WELL-BEING

gestion by Dr. Linus Pauling that it can prevent the common cold. Vitamic C aids in the formation of collagen, helps maintain capillaries, bones and teeth, and prevents the breakdown of other vitamins. Vitamin C may also play an important role in the prevention of heart disease. People who are deficient in Vitamin C tend to have higher levels of cholesterol in their blood and those who have just suffered heart attacks have lower than normal levels of vitamin C.

The anti-oxidant properties of vitamin C may also block the formation of cancer-causing nitrosamines in the body. This vitamin is also under study, together with vitamin E, as a cancer-

preventative in people at risk of colon cancer. The evidence that vitamin C can prevent the common cold is controversial. However, laboratory studies have shown that vitamic C can activate infection-fighting white blood cells. This vitamin may also reduce the incidence of such infections as flu, mononucleosis, rubella and chicken pox.

Vitamins D & E (fat soluble vitamins): Vitamin D is necessary for the transport of calcium in the body and is important in the maintenance of bones and teeth, as well as almost all other systems of the body. Vitamin E, like C, may be a protective factor against heart disease because of its anti-clotting effect. Vitamin E also inhibits the activity

of free radicals, agents that can lead to malignancy, aging and arteriosclerosis.

As with all good things, vitamins should not be abused and overused. While this holds in particular for fat-soluble vitamins such as A and D, those which remain in the body for long periods of time, it is also true for the water-soluble vitamins B and C which when used in excess are merely excreted.

Vitamins should never be viewed as replacements for wholesome food, but rather as complements to it. They serve to correct biochemical imbalances and to maintain the body's health but are not cures or guarantees of health.

ПОЯСНЕННЯ ДО ВИШИВКИ ДЛЯ НЕМОВЛЯТ ГЛ. "НАШЕ ЖИТТЯ" ЗА ГРУДЕНЬ 1982 р.р. ст. 32.

Пані Г. Котович просить доповнити опис вишивки для немовлят (ч. 11. — грудень 1982 р.) ми не написали що "це вишивка для немовлят до хрищення. Моя ціль була показати молодим мамам і хресним мамам, що дуже гарно виглядає, як українська дитина христиться у вишиваній сорочці (не коронковій).

Ці сорочки (з ч. 11) вишивали для своїх хрищениць (1) О. Еліїв, (2) Т. Котович і (3) І. Горіх".

КИПТАР ІЗ УКРАЇНИ

У перехідній порі року радо вдягаємо киптарики. Мода допускає їх у різних формах — того самого кольору, що й сукня або відмінного.

Цікавий киптар випродукував Київський будинок моделів. Цей киптар надягається через голову, тому має доволі обширний виріз для шиї. Збоку він не зшитий, а тільки застібується в стані.

Прикрасою киптара є вишивка і дві кишені. Вишивка — це доволі великий мотив із полтавського рушника. Він уміщений спереду з двох боків. Виконаний настипуванням при допомозі волічки відмінного кольору. Кишені нашиті також із двох боків так, щоб догідно було вкласти в них руки. Обведени зубчиками з тієї ж волічки, що й головний мотив.

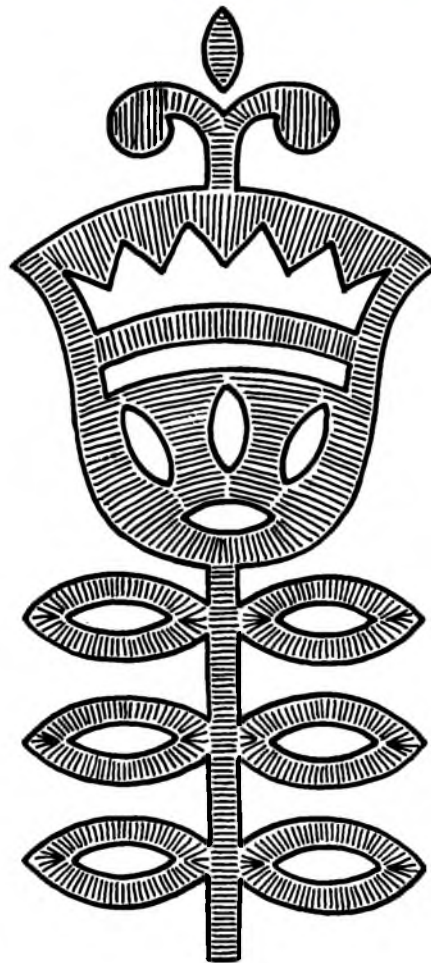

Рис. М. Винницька

МОТИВ ІЗ ПОЛТАВСЬКОГО РУШНИКА

Цей мотив у природній величині можна скопіювати з рисунку. Напоживши папір на матерію — скопіювати його зариси при помочі кальки. Вишивати волічкою в одному кольорі.

Докінчення: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА

Осітнє число "Української музики" має 32 сторінки книжкового формату. Обкладинку прикрашають портрети молодих мистців — співачки Квітки Цісик і бандуриста Віктора Мішалова. Зміст числа різноманітний — інтерв'ю з Квіткою Цісик, огляд музичної діяльності Юліїни Осінчук, інформації про вісім нових платівок і рецензії на дві з них та дописи про останні успіхи українців у ділянці музики й співу — семінар диригентів хорів в Едмонтоні, виконання твору Дмитра Бортнянського в Торонто, європейське турне монтреальських піаністів Люби й Іренея Жуків, танцювальний квартет "Булава" в Торонто, філадельфійський хор "Прометей" із диригентом Михайлом Дялбогою й акомпаньаторкою Іриною Пелех, концерт камерної музики композитора Юрія Фіяли в Монреалі й турне по Канаді київського ансамблю "Кобза". В своїй передовиці редакція журналу інформує читачів про його завдання й просить їх про піддержку. *Передплата 6 дол. Адреса:*

UKRAINIAN MUZYKA
P. O. BOX 125,
STATION ST. MICHEL
MONTREAL, QUEBEC
H2A 3L9

ХРОНІКА

ВІДДІЛИ ПОЗА ОКРУГАМИ

79-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, БОСТОН, МАСС.

(Звіт з діяльності від 7-го листопада 1981 — 31-го грудня 1982 р.)

Відділ має 16 членок. Тому, що вони живуть у великій віддалі від себе і що Відділ не має власної домівки, сходи-ни відбувались (а було їх 9 в цій каденції) нерегулярно й у різному часі в парафіяльному домі, в приватних домах або в Народньому Домі. Впродовж останньої каденції проведено таку працю:

Різдвяний базар, який був дуже успішний. Було багато різноманітних експонатів, печиво і кухня з гарячою їжею. Відбуто різдвяну зустріч "Свічечку" разом з Пластом. Голова Софія Вінсор відчитала вірш свого авторства "Ялинка", а членки під проводом п. Сідлярчука (великого приятеля Відділу) і його особливими побажаннями виступили в одягах колядників.

Зорганізовано зустріч з представницями Лаосу і Вавою Бачинською, яка як "Social worker" працює в Інтернаціональному Інституті з їхніми людьми тут на поселенні в Бостоні. Вони розказали нам про свою країну, а головово про окупацію комуністами і втечу. Показали нам також свої ручно виконані мистецькі вироби. Цікаві були їхні відповіді, щодо теперішнього перебування в Америці. Найбільшу проблему мали з їжею для дітей, які привикли до ризи і не могли довгий час споживати місцевих страв. Вава Бачинська доповнила їхні інформації й роздала присутнім літературу про Лаос.

Голова С. Вінсор і культурно-освітня референтка Марія Турко підготували у парафіяльному домі показ вишивок і інших робіт наших членок; виставлено також мистецькі образи С. Вінсор і Тамари Орловської. Гарно уложені експонати притягали зацікавлених.

Влаштовано мистецьку виставку (вишивки, кераміка, інкрустовані речі і різдвяні картки) в публічній бібліотеці в

Кембрідж, Масс. Цю виставку підготували Таня Витвицька і М. Турко.

На Академії, присвяченій 90-літтю нашого Патріярха Йосифа з деклямацією в його честь виступила заступниця голови Таня Смолинська.

Відбуто літературний вечір, на якому виступив з рецитацією відомий знавець мистецького слова Володимир Курило. Темою вечора була "Літературна Інтродукція до нових українських письменників М. Руденка, Стуса і Кравського."

Вже третій рік підряд відбулися "вишивані вечерниці", які, як звичайно, були успішні.

Приєднано одну членку Анну Тарнавську. Відділ вповнив свої фінансові зобов'язання супроти Централі й Українського Музею.

До президента Реґена вислано понад сотню летиючок (їх приготувала Оксана Пясецька) з підписами, щоб до американських судових процесів не допускати советських свідчень, на підставі яких мали б судити, між іншим, українців за співпрацю з німцями. За її ініціативою переведено збірку в сумі 475.00 дол. на "Лігу проти знеславлювання українського імени". Зібрано також підписи в обороні людських прав в Україні.

Щодо суспільної опіки, що її очолювали Наталія Миколаєвич (яка рівночасно була секретаркою Відділу) і Люся Чайківська зроблено, як на наш Відділ, багато: за оплатою 455.80 дол. вислано 18 пачок, в тому 7 до Європи і 11 до Південної Америки. Переведено збірку в сумі 487.00 дол. на навчання в Римі сина нашої членки, яка була в критичному фінансовому становищі. Цій самій членці, яка ще й погоріла зібрано окремо суму 462.00 дол.

Відвідували хворих у приютах, старших і самотніх по домах, несучи їм всяку можливу поміч.

Деякі членки Відділу з головою С. Вінсор були присутні на Конференції "Українська жінка у двох світах" 2-го і 3-го жовтня 1982 р. на "Союзівці". Наша членка Таня Михайлишин-Д'Авіньйон брала участь у панелі "Мішані подружжя". Тема була їй близька, бо взята з власного життя. Віримо, що Таня повторить цю тему в Бостоні не тільки для членок Відділу, але для громадян, а головово для молодих мамів.

Наталія Миколаєвич,
секретарка

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ І ОКРУГ

10-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ 77-ГО ВІДДІЛУ ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, ЧІКАґО

В неділю 14-го листопада 1982 р. членки 77-го Відділу СУА прибули в Катедральний Собор Св. Володимира на урочисту Службу Божу, після якої о. протопресвітер Федір Білецький відправив молебен в наміренні Відділу, просячи Всевишнього, щоб і надалі благословив усіх членок у їхній невтомній праці для добра своєї організації і на славу українського народу.

Після відправи членки поспішили до парафіяльної зали приготуватись до ювілейного бенкету.

Вже при вході на залу зауважилось святочно застелені столи, що їх прикрашували китиці живих квітів. Всі членки 77-го Відділу у вишиваних блузках радісно вітали гостей, які несподівано чисельно прибули, щоб своєю присутністю шанувати десятиліття Відділу.

Бенкет розпочався внесенням на сцену прапора СУА, а тріо "Пісня" відспівало гімн Союзу Українок Америки. Голова Відділу Валентина Косогор привітала гарним вступним словом присутніх. Повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять спочилих голів і заступниці голови Відділу.

Відтак Люся Мазяр перебрала провід програмою бенкету. Вона робила це в притаманний собі спосіб приємно з легким гумором.

Змістовне і переконливе святочне слово виголосила голова Окружної Управи СУА Евстахія Струтинська. Вона згадала про ціль праці СУА й накреслила історію існування Відділу. Зложила теж привіт із побажанням успіхів у праці від Окружної Управи і Відділів Округи. При тому привітала Відділ з його десятиліттям від Головної Управи СУА і вручила грамоту.

Програмова референтка СФУЖО і почесна голова Окружної Управи СУА в Чікаґо Любослава Шандра тепло і сердечно привітала управу і членок Відділу. Треба зазна-

чити, що якраз старанням Л. Шандри засновано 77-ий Відділ.

Раїса Мороз з великим чуттям і зворушливо познайомила присутніх з патронкою Відділу Аллою Горською, накреслюючи її творчість і активну громадську працю та трагічну смерть. Всі слухали з великим напруженням, бо це були свіжі спогади приятельки. Л. Мазяр артистично прорецитувала гарний і будуючий вірш Ганни Черинь присвячений десятиліттю Відділу.

Після того голова Відділу вручила відзначення і трипільську кераміку Нелі Бріджман, одній із засновниць Відділу, за її віддану працю. Вона від заснування виконує обов'язки секретарки і помагає в інших референтурах. При тому голова подала до відома, що Відділ з нагоди свого ювілею постановив приділити: на Фонд Олени Лотоцької 100 дол., на будову пам'ятника митрополитові Василеві Липківському 100 дол. і на потреби представництва Гельсінкської Групи, на руки Надії Світличної, 100 дол.

Перед обідом Л. Мазяр представила головний стіл і попросила отця митрата Івана Христюка молитвою поблагословити трапезу. Перед мистецькою частиною ведуча відчитала, які організації і Відділи СУА прислали свої привіти. Треба з приємністю зазначити, що було дуже багато представниць поближких Відділів, чим вони засвідчили, що всі вони співпрацюють і підтримують себе взаємно.

В мистецькій частині взяв участь ансамбль "Троянди" при церкві св. Андрія в Еддісон, в склад якого входять молоді, здібні дівчатка: Рая Карасейчук, Вікторія Козленко, Таня Козленко, Софійка Базарна, Ірина Мінтіянська, Христя Пелюхівська і Діна Делесандро. При фортепіані Андрій Карасейчук, мистецький керівник Галина Карасейчук. Вони гарно відспівали "Мої ясени", "Галичаночка" та "Дівчата україночки".

Тріо "Пісня" 29-го Відділу СУА, знане зі своїх багатьох виступів на громадських імпрезах та з гостинного виступу на XVIII Конвенції СУА в Нью-Йорку. Цей ансамбль співає на всіх імпрезах наших Відділів СУА. У склад "Пісні" входять: Віра Джулинська, Люся Олексюк і Наталка Масник при фортепіановому супроводі — Орисі Оришкевич. Мистецький керівник д-р Володимир Кассараба. Тріо виконало пісні: "Три тополі", "Гарбузи" й "Очі сині".

На кінець Ансамбль Бандуристів ОДУМ-у, гордість Чикаго, в складі 40 юначок і юнаків, під керівництвом Олексія Пошиваника виконав вдало пісні: "Мавка", "Полька Вільшанка", "Йшли корови з діброви" і "Ой, зза гори кам'яної".

Виступи виконавців присутні вітали щирими оплесками. Це була для них найкраща нагорода.

Імпрезу закінчив молитвою отець митрат Орест Кулик, а Л. Мазяр сердечно подякувала всім хто брав участь у мистецькій програмі та присутнім на бенкеті.

Імпреза була дуже вдала й відбулась у дружній атмосфері. Після закриття залишилось багато гостей, головню союзняк, які ще довго гуторили.

Марія Юзефович

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ

Пригадуємо, що кожний Відділ може прислати раз у рік допис з цікавої імпрези. Допис не може бути довший, як на дві сторінки машинопису. Чорно-білі знімки за оплатою 5, 8 і 10 дол., залежно від їх розмірів.

ГАННА ЧЕРИНЬ

ДЕСЯТИЛІТТЯ

Присвячується 77-му Відділові СУА імені Алли Горської

У нас сьогодні особливе свято
Для тих, без кого свят би не було.
Для тих, у кого в серці так багато
Проміння, що приносить нам тепло.

Сьогодні віддаємо тим пошану,
Що словом, ділом, поглядом ясным
Нам зберігають пахощі евшану
І прикрашають український дім.

Для того в нас святкують ювілей,
Щоб відзначити радісні жнива
Працівників великої ідеї,
Що їх трудом лишається жива.

Ідея та — свобода Батьківщини.
Вона у наших душах і серцях
Від юних літ, від віку і донині,
Вона горить на наших прапорах.

Ідіть вперед у вашім дружнім марші!
Прийміть від нас пошану і привіт.
Хоч нібито на десять років старші,
Молодші серцем ви на десять літ!

І то дарма, що вас маленька горстка —
Від вас велика допомога є.
На вашім прапорі — безсмертна Алла Горська,
Що прикладом вам сили додає.

Ваш добрий труд іде в серця-реєстри,
Із вами — Алли Горської ім'я.
У праці Ви споріднені, як сестри,
Нерозділима Відділу сім'я.

Для Алли не страшні ні тюрми, ні Сибіри
Вона життям наснажена була.
З її ім'ям відважно, без зневіри
Вперед ідіть під прапором СУА!

З НАГОДИ....

З нагоди 50-ліття СУА в Чикаго такі установи й особи зложили з привітаними датки на Пресовий Фонд "Нашого Життя":

Католицька Акція Українських Жінок при Катедрі св. Николая Чикаго — 50.00 дол.

Сестрицтво св. Ольги при Українському катедральному соборі св. Володимира — 50.00 дол.

ОЖ ОЧСУ — Чикаго — 50.00 дол.

Кооператива "Самодопомога" — 50.00 дол.

Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів — 50.00 дол.

ОЧСУ Відділ 8. Чикаго — 25.00 дол.

Братство Колишніх Вояків 1-шої УД ДНА — 25.00 дол.

д-р Р. Смик — 25.00 дол., **С. Сокологорська** — 15.00 дол., **К. Мацкевич** — 10.00 дол.

Разом: 350.00 дол.

55-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЛЬОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

30-го жовтня 1982 р. влаштовано в залі укцеркви костюмовий бал "Чарівна казка" для дітей від 4 до 12 літ. Стroj взято з українських казок.

Ініціаторкою тієї імпрези була Леся Макух, вона також зайнялася адміністрацією імпрези.

Наша талановита і завжди охоча мисткиня Зеня Вжесневська влаштувала дитячий ляльковий театр. Були виставлені дві казки: "Носоріг і дитина" і "Три свинки". Треба згадати, що інж. Богуслав Вжесневський сам написав дві сценки для лялькового театру, а Зеня Вжесневська не пошкодувала часу пошити всі ляльки і зробити сценку для лялькового театру та була режисером тієї програми. Наслідували голоси звіряток і дитини наші пильні пластуни: Маркіян і Адріяна Вжесневські та Надя і Марко

Шалаути. Любо було дивитися на захоплення наших малят, а ще більше тишилися батьки дивлячись на своїх дітей.

Після вистави діти бавились в різнорідні гри, які уклали: Маркіян Вжесневський, Надя Шалаута і Маруся Романюк. В грах помагали також: Андрій Захаріясевиц, Нестор Балабан і Христя Сарапук. Як звичайно була смачна перекуса, якою зайнялася Ірена Полотнянка.

Нагороди за найкращі костюми призначало журі, в якому були дві учительки "Рідної Школи": Варвара Білинська і Марта Матла. Найкращі нагороди були призначені за костюми з "Лиса Микити". Зеня Вжесневська відразу робила світлини з поодиноких дітей і давала їм на спомин. Головна заслуга належить Зені Вжесневській, яка посвятила дуже багато часу і праці. Вражіння з імпрези було надзвичайне, як для дітей так і для батьків та корисне з розвагового і виховного оглядів.

Варвара Білинська

ВИХОВНА ПРАЦЯ 83-ГО ВІДДІЛУ СУА

83-й Відділ СУА "Традиційна ялинка" 1979 р.

UNWLA Branch 83, "Traditional Christmas Tree", 1979

Впродовж свого 18-літнього існування 83-й Відділ СУА взяв собі за ціль виховну ділянку з метою зберегти українську ідентичність через плекання традицій. Відділ старається викликати у дітей гордість на своє походження трьома виявами виховної праці: світличка Відділу, пописи лялькового театру і щорічні імпрези з різдвяною тематикою.

Світличка існує вже 12 років. Її учителькою є Євгенія Вацик, яка належить до I-го Відділу СУА. Є. Вацик допомагають в адміністрації і в переведенні місячних програм матері дітей і поодинокі членки Відділу, цього року під проводом Оксани Базилевської. Вони спільними силами влаштовують для малят День Незалежності України, уродини Тараса Шевченка, "День Матері", градуацію світлички, "День подяки", прихід св. Миколая та інші.

Два роки тому світличка брала участь у пластовій костюмівці. Під зарядом Дарії Гензи у кольорових костюмах світличка дала власну точку. Цього року діти світлички перейшли з залі на сцену у народних строях з традиційною зіздуою і на закінчення "ялинки" колядували з дітьми, які грали ролі у "Різдвяній казці". На сцені було понад сорок дітей.

Другою виховною ділянкою Відділу є ляльковий театр. Керівником театру є Ольга Гаєцька. Вона не тільки пише

оригінальні казки або приміноє і зукраїнізовує, але також їх інсценізує. Вона базується на українському фольклорі виготовляє ляльки і звірята. Декорації вона приміноє з оригінальних краєвидів України. У репертуарі є такі казки, як "Івасик Телесик", "Три ведмедики", "Білосніжка" "Рожева ляля", "Ялинка для двох зірок", "Великодні картини", "Великодня пригода", "Лелеки і Павлик". Ці казки дають нагоду дітям в легкій і приступній формі вивчати українську мову і пісні. Діти з захопленням повторюють те що каже ляля чи звірятко вбране в український народній стрій.

Ляльковий театр їздив у турне по таких містах: Нью-Гейвен, Бриджпорт, Пассейк і Ньюарк. Тепер театр не є активний через брак потрібної сцени але в проекті є постановка "Лиса Микити".

Третьою виховною ділянкою Відділу є кожного року постава оригінальної, написаної дуже часто членками Відділу різдвяної казки. Казки ці є базовані на фрагментах узятих із традиційних обрядів, як наприклад традиційне очікування появи першої зірки, просфора, Свята вечеря, дідух, святі образи з вишивками, піч, яку вживали в Україні й українські краєвиди. Цьогорічну казку "Сон Марусі" написала О. Гаєцька, а режисерувала бувша голова Відділу Надія Савчук. Жваву хореографію уложила Дарія Генза.

Світличка 83-го Відділу на пластовій маскараді 1981 р

The nursery program of UNWLA Branch 83 performing at the Plast costume ball, 1981

Різдвяна казка "Сон Марусі" — 1983 р.
Christmas Tale "Marusia's Dream", 1983

Запрошуємо читачів, щоб наступний раз, коли 83-ій Відділ буде ставити "ялинку" або казку у виконанні лялькового театру, ласкаво прибути з діточками чи внуками і підтримати нашу виховну ділянку. Українські діти напевно колись будуть горді зі свого походження і будуть порівнювати наші багаті традиції і святкування з тими, що кладуть наголос на зовнішній блиск і комерційність. Також просимо батьків записувати своїх малят до світлички Відділу, де вони закорінять українську духовність. Діти як виростуть будуть згадувати часи передшкілля і будуть оповідати друзі про красу української культури та багатство традицій.

Зірка Галів,
пресова референтка

Музичне оформлення належало маестрові С. Косову, а сценічне Тарасові Гірнякові.

Теперішня голова Відділу Наталія Дума відкрила цьогорічну "Ялинку", вітаючи численних гостей. Особливу подяку вона висловила Преподобній Сестрі Гавриїлі, директорці школи св. Юра за те, що дозволила дітям школи брати участь у пробах під час шкільних занять. Після "Ялинки" відбулася забава для дітей. Д. Генза провадила різні гри і танки з малятами. На закінчення мішок несподіванок мило заскочив малят. Смачний буфет у заряді господарської комісії під проводом Стефанії Савчук причинився до успіху імпрези. Не тільки діти, але також батьки мали нагоду гарно провести час у дружній бесіді.

Діти школи св. Юра і діти членок брали участь у виконанні казки; Маруся — Ростислава Росцішевська; котик — Івась Макар; мишки — Тіна Беренда, Павля Бок, Дзвінка Добрянська, Уляна Беренда, Марія Павлик; снігурки — Христина Пастернак, Христина Пенджола, Христина Ярош, Тереса Бельфйоре, Яковина Мартин; королевиці — Павло Червоняк, Олександр Решітник, Івась Хамуляк, Володимир Волинець, Маркіян Дума; янголи — Соня Решітник, Магда Гойдиш, Тіна Беренда, Павля Бок, Ліда Гной, Дзвінка Добрянська; колядники — Ярема Бачинський, Адріана Слиш, М. Хамуляк, А. Хамуляк, М. Росцішевська, А. Шобер; сніжинки — Л. Кобилецька, Л. Росцішевська, Я. Мартин, Л. Шобер.

З деякими різдвяними дитячими постановками Відділ був запрошений на гостинні виступи на імпрезі хору "Думка" і декілька разів виступав під час "просфори" парафії св. Юра в Нью-Йорку.

КОЛЯДА НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

93-ій і 106-ий Відділ США колядують
UNWLA Branch 106. Christmas carolling

Під час Різдвяних Свят, за ініціативою 106-го Відділу США та спільно з 93-ім і приятелями переведено "Коляду" на Український Музей. Приятелі та знайомі гартфордської громади радо вітали цей почин та щедро обдаровували колядників. Коляда дала добрий успіх, тому закликаємо інші Відділи перевести таку коляду на Український Музей під час наступних Різдвяних Свят.

Валентина Чудовська

ІДЕМО З КОЛЯДОЮ!

Свят-Вечір. Всі родини засіли до Святої Вечері. Ялинки гарно прибрані, діточки тішаться, бо янголи полишали дарунки під деревами.

Це родинний час. Час, коли всі летять думками до Рідної Землі. Час, коли всі пригадують як було колись та дякують за те, що мають тепер. Час, коли просять Всевишнього, щоб за рік всі рідні знов засіли разом до Святої Вечері. Це святковий час.

І так на Свят-Вечір, в такому святковому настрої молоді жінки — членки наймолодшого Відділу Союзу Українок Америки ч. 120 в Рочестері з своїми чоловіками пішли з колядою, щоб дати свій дарунок українській громаді.

"Радуйтеся всі люди враз,

Радість з неба прийшла до нас..."

Цими словами вітали господарів, як входили до домів із в'язанкою колядок.

Багато праці треба було вкласти, щоб вивчити три коляди і вірш Богдана Лепкого "На Святий Вечір". Два довгі місяці, тиждень за тижнем сходилося нас дев'ять осіб, та вправлялись у співі коляд під проводом Яри Кекіш.

Не все було легко нам зійтись. Праця, школа і малі діти дома, це все було причиною чому не всі могли приходити на проби.

Було також і тяжко співати коляди без святкового настрою в жовтні та листопаді, але сходилися ми кожної

середі і за короткий час три коляди й вірш перетворилися в чудову в'язанку, яка лишила всіх дуже зворушеними, яка нагадала всім про Рідний Край, про рідних, які не могли засісти до святкового стола, про минуле, про юність.

І так молодий Відділ ходив з колядою, щоб показати красу нашої коляди, продовжувати цю гарну традицію та одночасно зробити збірку на Український Музей у Нью-Йорку, який зберігає нашу спадщину, що є дуже дорога цьому молодому Відділові.

Але ходити тільки з листом не було досить задовільним для нас. Незважаючи на те, що зібрали ми 1.200 дол. на Український Музей, ми хотіли ще виконати одну дуже важливу прислугу нашій громаді. Молоді жінки та їхні чоловіки рішили, що під час Свят не можна забути наших стареньких громадян, які живуть в старечих домах.

І пішли ми до двох старечих домів, щоб принести українську коляду нашим стареньким, які не могли бути з рідними в цей святковий час. Радість, яку ми принесли їм тяжко описати. Зі сльозами в очах дивилися та слухали старенькі люди. Крізь сльози співали молоді та зрозуміли, яку велику приємність зробили ми, що не забули їх. Цей зворушливий момент залишиться на завжди в нас усіх, бо ми відчули, що жертвуючи свій час, ми принесли багато радості нашим стареньким та нашій громаді.

Дуся Ганушевська
секретар 120-го Відділу СУА

З НАГОДИ.... ПОДЯКИ

Згідно з рішенням річних зборів 78-го Відділу СУА у Вашингтоні ДК, пересилаємо даток в сумі 100.00 дол. на журнал "Наше Життя"

Управа 78-го Відділу СУА,
Вашингтон

З нагоди **80-ліття п. Лідії Бурачинської** — почесної членки і бувшої голови СФУЖО, почесної голови СУА та довголітньої редакторки журналу "Наше Життя" — управа та членки 17-го Відділу СУА ім. О. Теліги, Маямі складають на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 25.00 дол.

Достойній Ювілянтці бажаємо кріпкого здоров'я та "Многих і Благих Літ"!

Д. Дурбак, пресова референтка **І. Ракуш, голова**

Сердечно дякую **п. Іванці Савицькій** за опіку і відвідини в шпиталі, **п. Стефанові Шуганеві** за полагодження деяких справ, яких я через недугу не могла сама полагодити. **П. О. Гірній** і **п. І. Крамарчук** за квіти від **82-го Відділу СУА** і відвідини. З вдячності складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Олена Назар

Цією дорогою складаю ширю подяку **управі і членкам 64-го Відділу СУА** за слова співчуття по втраті мого дорогого чоловіка бл. п. д-р Івана Крупського та за пожертву на видання книжки в 1000-ліття Хрищення України. В пам'ять мого чоловіка складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Наталія Крупська

Особливу подяку складаємо **93-му, 106-му і 120-му Відділам СУА**. Ці Відділи ходили з колядою та тяжкою працею зібрали пожертви на Український Музей. 93-й та 106-й Відділи зібрали 450.00 дол. з коляди на потреби Музею; 120-й Відділ зібрав 1200.00 дол. на Музей. Ще раз дякуємо членкам Відділів та жертводавцям за їх труд та шедрі пожертви.

В першу болочу річницю відходу у вічність нашої дорогої невіджалуваної **бл. п. Віри Мирослави Олексій** доньки, сестри і мами двох нелітніх синів Марка і Андрійка, складаю ширю подяку членкам 29-го Відділу Союзу Українок у Чікаго.

Під час зтяжної недуги, членки щоденно відвідували її в лічниці. Особлива подяка належить пані Оксані Ванджурі і пані Оксані Оришкевич, які з правдивою посвятою, не жалуючи ні часу, ні труду, пересиджували в лічниці не раз до пізньої ночі аж до кінця життя Покійної Віри.

Не могу поминути співчутливого і шляхетного жесту членок 29-го Відділу Союзу Українок в Чікаго, які створили для дітей Покійної, стипендійний фонд у її пам'ять, а зокрема Є. Вишницькій, яка тим зайнялася.

Дякую ширю членкам того ж Відділу, які в сороковий день по відході у Вічність Покійної, замовили панахиду, яку відправив о. шамбелян Я. Свищук. Дякую за жалобні поминки в домі СУА. Згадуючи Покійну поділилися з присутніми споминами з шкільних часів і споминами зв'язаними з працею в Відділі.

Дякую всім, які старалися своїм добрим серцем облегшити наше велике горе. Нехай Всевишній Господь нагородить усіх вас своїми щедрими ласками.

А 29-му Відділові бажаю дальшої багатоті і широті праці, якою той Відділ може похвалитися і стати взірцем до наслідування.

Марія Козій,
мати з родиною

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефанії Фелькер**, сестри нашої членки Юлії Ховайло, складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол. Родині висловлюємо наші щирі співчуття,

**Управа і членки 62-го Відділу СУА,
Глен Спей**

Замість квітів на свіжу могилу нашої довголітньої членки **бл. п. Іванни Дацко** пересилаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол. Мужеві п. Романові висловлюємо ширі співчуття,

Управа і членки 63-го Відділу СУА, Дітройт

На свіжу могилу **бл. п. Володимира Салука**, батька нашої членки Квітки Пашин, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо шире співчуття,

Членки 78-го Відділу СУА, Вашингтон Д.К.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ольги Головки** почесної членки 105-го Відділу СУА у Статен Айленд, мами нашої членки Валі Геймур, складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 60.00 дол. і на Український Музей 50.00 дол. Опечаленій п. Валі і Шановній Родині висловлюємо наші глибокі співчуття,

Бувші членки 105-го Відділу СУА, Статен Айленд

У світлу пам'ять незабутньої Мами **бл. п. Богумили Котис**, довголітньої голови 65-го Відділу СУА в Нью-Бронсвик Н.Дж., складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 100.00 дол. Рівночасно дякуємо теперішній голові 65-го Відділу СУА Марті Цимбалістій за чудову промову на парастасі та поміч у приготуванні тризни,

д-р Ярослава Грабович, Венеція, Фльоріда

Юра Фацієвич наш наймолодший, невіджалуваний брат, загинув в УПА. В Його пам'ять складаємо 100.00 дол. на пам'ятник незнаним Воїнам УПА,

Наталка і Богдан Петріни

В пам'ять дорогих нам Покійників **Ніни Пясецької і Антона Пахолка** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а обом Родинам наше сердечне співчуття,

Н. і Б. Петріни

Для вшанування пам'яті **сл. п. Вадима Кіршака** складаємо 40.00 дол. на стипендію в Бразилії,

**Софія і Микола Залозецькі,
Вінніпег — Канада**

Замість квітів на свіжу могилу моєї незабутньої довголітньої приятельки **бл. п. Михайлини Ставничої** складаю 25.00 дол. на потреби української церкви в Люрді, а Родині висловлюю глибоке співчуття,

Марія Голуб

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Станислави Хевак** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а п-ву Оленським висловлюю глибоке співчуття,

Валентина Преско

Ніколи незабутній "теті" **Анастасії Плаксії** в четверту річницю відходу в потойбіччя, в світлу її пам'ять, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 25.00 дол.,

Ірина Дибко-Филипчак

В першу болочу річницю смерті мого найдорожчого чоловіка **бл. п. Петра Волошина** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Александра Волошин

Для вшанування пам'яті **бл. п. Софії Котис**, матері наших приятелів д-р Ярослави Грабович та інж. Богдана Котиса, залучуємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Шановній Родині пересилаємо наші щирі співчуття,

Оля і Ярослав Городецькі

В десяту річницю смерті мого батька проф. д-р **Евгена Вертипороха** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Христина Вертипорох-Болубаш

В пам'ять моїх дорогих бабунь **бл. п. Теклі Харини й бл. п. Ольги Фацієвич** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Христя Сенік

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої і довголітньої приятельки **бл. п. Анни Кізіми** посилаю 20.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя",

Анна Бучак

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Анни Кізіми**, довголітньої членки СУА, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Леся Різник

Замість квітів на могилу **бл. п. Людвіки Дрогобицької**, товаришки юних днів у Станиславові, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Наталка Яремак-Кравчук

У світлу пам'ять Дорогого швагра **св. п. Мирона Качмарського** складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ірена Качмарська

Замість квітів на далеку могилу **св. п. Мирона Качмарського** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Софія Ховзун

У світлу пам'ять **бл. п. Олександра Гладкого** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ірена Качмарська

Замість квітів на далеку могилу **св. п. Мирона Качмарського** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Іванна Голинська

Замість квітів на свіжу могилу трагічно померлого сина нашої членки Ірени Іванчишин, складаю 15.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюю глибоке співчуття,

Олена Назар

У пам'ять **св. п. Марійки Чиж-Мариняк** пересилаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Г. Коренець

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

ВСТАЛА ВЕСНА

Встала весна, чорну землю
сонну розбудила,
уквітчала її рястом,
барвінком укрила.

І на полі жайворонок,
соловейко в гаї
землю, убрану весною,
вранці зустрічають...

КІВАГМЕ
ЕСКИМОСЬКИЙ КАЗКАР

ЧОМУ ОЛЕНЬ БЕЗ ХВОСТА

Добре жилося колись оленеві: був у нього великий хвіст. Було, якщо примоститься десь гедзь, олень його хвостом зіб'є, копитом прибіє.

От змовилися комахи-кровососи, полетіли до вовка та й почали його кусати. Завив вовк Ама — спухли в нього ніс, губи, очей розплющити не може зовсім. Став він благати:

— Відчепіться од мене! Змилюйтеся!

— Гаразд, — відказують ті, — не займати-мем тебе, якщо ти в оленя хвоста відкусиш.

Помчав вовк до оленя, одним ударом щелепів відтяв хвоста та й подався собі геть.

З тих пір страждає рогатий: і бігає швидко, і сам дужий та гарний, а від комах-кровососів оборонятися нема чим.

ОЙ, КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

(Школярська коломийка)

Ой, кувала зозуленька
Та й буде кувати,
Всім нам треба Україну
Д'серцю пригортати.

Ой, кувала зозуленька
Та й кує, та й кує,
Тільки наша Україна
Тепер не панує.

Ой, кувала зозуленька
Та й буде кувати,
Та ще наша Україна
Буде панувати.

Я калину нагинаю,
Калина не гнеться,
Та ще наша Україна
Колись усміхнеться.

Ой кувала зозуленька,
Кувала, кувала,
Щоби слава України
По світі лунала.

Україно, Україно,
Синьо-жовтий квіте,
То за Тебе молять Бога
Українські діти!

"Юні Друзі"

ВОЛОДИМИР МОРДАНЬ

ПРОЛІСКИ

Проліски вибігли з лісу:
— Хто це розвішав веселки?
Хто це видзвонює громом?
Ми проросли із-під снігу,
Цвітом всю землю укрили,
Гляньте — шумують діброви,
Гляньте, які онде трави.
Ми розбудили весну!

"Світанок"

МАРІЙКА ПІДГІРЯНКА

ПРО КОТА - ВОРКОТА,
ГОРОБЦЯ - МОЛОДЦЯ
Й МАРІЙКУ - ПЕСТІЙКУ

Кіт-воркіт не слухає,
Крутить носом, нюхає,
По гілках стрибає,
Горобця ганяє

Той горобчик жвавий
Зиркає, цікавий,
Скаче чимраз вище,
До вершечка ближче —
З гілочки на гілочку,
Повертівся хвилечку,
Із деревця скік —
Та й... утік!

Бачить це Марійка,
Мамина пестійка,
За боки береться,
З котика сміється:
— А то добре, котику,
Мурлику-воркотику,
Не дерись на вишки,
А виловлюй мишки!

Сіро-бурий кіт-воркіт
Виліз нищечком на пліт,
Хоче зняти з деревця
Горобчика-молодця.
А нащо стягнути?
Щоб м'ясця добути,
З пір'ячком, з кістками
Схрупать під кущами.

Бачить це Марійка,
Мамина пестійка,
Татова потіха,
Школярочка тиха.
Жаль їй стало горобця,
Веселого молодця.
Котка проганяє
Та ще й примовляє:

— Гей котику-воркотику,
Не чатуй ти на плотику,
Не чатуй на горобця,
На доброго молодця,
Бо він, хоч збиточний,
Але й пожиточний!

Зерно, правда, любить,
Але й гусінь губить,
По садку літає,
Гілки обчищає,
Щоб і груші, й сливи
Рясно зародили!

Рис. Ельмира
Геруляк

У світлу пам'ять **бл. п. Евфрозини Федьків**, дорогої матері Слави Букачевської, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюю своє співчуття,

Ірена Качмарська

Замість квітів у пам'ять незабутньої **бл. п. Олени Кандової**, матері моєї братової, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Марія Татарська
з родиною

В першу річницю смерті **св. п. професор Іванни з Шмериковських Приймової**, моєї приятельки, учительки і концертмайстра, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя",

Вероніка Цегельська

Замість квітів на могилу **Тетяни Душенко** висилаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Чоловікові покійної Степанові Душенкові і Родині висловлюю щире співчуття,

Надія Гадзевиц

Замість квітів на свіжу могилу бувшої голови 4-го Відділу СУА, моєї доволітньої приятельки **Анни Кізіми** жертвую на Фонд Допомоги Політичним В'язням та їх Родинам 20.00 дол. Синові Олександрові й його дружині пересилаю мої глибокі співчуття,

Марія Демидчук-Чучман,
Торонто

Замість квітів на могилу **бл. п. Евфрозини Р. Федьків** мами членки Дарії Кравченко, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Юлія Демченко,
членка 71-го Відділу СУА

"ЗАМІСТЬ КВІТІВ" НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів на могилу **бл. п. Юрія Чорного** на Український Музей в Нью-Йорку 100.00 дол. зложили,

Ярослав і Аріядна Терпецькі

Замість квітів у пам'ять **Юрія Чорного** зложив 100.00 дол. на Український Музей,

син Богдан Лукачевський

В цьому річницю (26-го березня 1983 р.) смерті, у світлу пам'ять **д-р Бориса Ржепецького** складаю 50.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, Н. Й.,

Евгенія Чапельська

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Наталії Ходновської** складаю 10.00 дол. на Український Музей,

Я. Букачевська

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Адріана Богдана Кармазіна**, професора коледжу в Лорейн, Огайо, складаємо 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку. Батькові Покійного о. Володимирові і Родині висловлюємо наші найщиріші співчуття,

Омелія і Михайло Цяпки

В світлу пам'ять матері і тети **Софії Б. Котис** зложили на Український Музей:

Богдан Котис, син, — 50.00 дол., **Ніна і Мирослав Котиси** — 30.00 дол., **Олександра і Корнель Бородайки** —

25.00 дол., **Святослава і Орест Менцінські** — 25.00 дол

В світлу пам'ять **бл. п. інж. Анатолія Яросевича** складаю 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Олена Качала

В пам'ять **бл. п. Славомири Ретьки** складаю замість квітів 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Ольга Вареля

Замість квітів на могилу **бл. п. Олександра Гладкого** складаємо 20.00 дол. на Український Музей,

Анна і Іван Настюки

Замість квітів у світлу пам'ять **Юрія Чорного** зложили на Український Музей в Нью-Йорку: 50.00 дол. — **Марія і Христина Каревич**, по 30.00 дол. — подружжя **Боби і подружжя Бриттани**, по 25.00 дол. — **Люся і Дамян Поритки, Ксеня і Берт Ренфрав**, по 20.00 дол. — **Нестор Пінковський і Л. і М. Пришляки**, 10.00 дол. — **Марія Дигдалевич**

Замість квітів в пам'ять **Галюсі Попель** складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Ірина Клос

В світлу пам'ять **Мирослави Притули** зложили 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

д-р Христина і д-р Трувор Кузьмовичі

В пам'ять **Лідії Гречаник-Дрентілі** складаємо 30.00 дол. на Український Музей,

Марта Гречаник з Родиною

Замість квітів на могилу **бл. п. Петра Оришкевича** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Софія і Семен Михайлишини

Замість квітів у пам'ять **бл. п. д-р Івана Жовніровича** складаю 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Надія Мандрусак

В світлу пам'ять **бл. п. Богдана Турка** складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Марія Турко

Замість квітів в пам'ять **бл. п. д-ра Василя Вергуна** складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Магдалина Квас

Замість квітів у світлу пам'ять **бл. п. Марії Костюк** на Український Музей в Нью-Йорку зложили: 11.00 дол. — **71-ий Відділ СУА**, 10.00 дол. — **В. Г. Білик**; по 5.00 дол. — **К. Кос, Х. Качник, Є. Рубчак-Єнсен, Н. Ковбаснюк, С. Штомпиль, О. Доманська, С. Цюлко, К. Гадевич, С. Білоус, Дж. Демченко, Р. Шеремета, Д. Яременко, М. Кучий, А. Струк, М. Маціяч, С. Маціяч, Дж. Костів, А. Шубак, Д. Кравченко**; 3.00 дол. — **А. Вішка**, 1.00 дол. — **М. Батюк**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Романа Патрила**, брата нашої членки Олі Мороз, складаємо 10.00 дол. на видання книжки дитячої творчості з нагоди 1000-річчя Хрищення Руси-України.

Управа і членки 64-го Відділу СУА.

Замість квітів на свіжу погілу **бл. п. Іванни Баранецької**, сестри нашої членки Галини Лукашевської складаємо 10.00 дол. на видання книжки дитячої творчості з нагоди 1000-річчя Хрищення Руси-України.

Управа і членки 64-го Відділу СУА.

Річна передплата "Нашого Життя" від 1-го січня 1983 р. підвищена до 15.00 дол. Ціна одного числа 1.50 дол.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Аноніми не читаємо.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 і по полудні від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

1-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК

Річні загальні збори Відділу відбулися 12-го грудня 1982 р. з участю заступниці голови Окружної Управи Надії Савчук.

Вибрано нову управу Відділу в такому складі: Леся Гой — голова, Стефанія Лешко — заступниця голови, Стефанія Семущак — протоколярна секретарка, Анна Серант — кореспондентка секретарка, Стефанія Гуменюк — касирка.

Референтки: Галя Дармограй — організаційна, Михайлина Баран — культурно-освітня, Софія Костюк — імпрезова, Іванна Мачай і Наталія Валько — виховні, Софія Вацик і Ева Гарайда — суспільної опіки, Марія Мотиль — пресова, Віра Шуль і Анна Натина — мистецькі і зв'язків з Музеєм, Евдокія Кріль і Анна Куснірчук — господарські, Катруся Папуга — базарова, Віра Шуль —

делегатка до Об'єднаного Комітету.

Контрольна Комісія: Лідія Марун — голова, Анна Кізіма, Марія Михайлів, Євгенія Вацик і Осипа Дудинська — члени.

Марія Мотиль,
пресова референтка

90-ИЙ ВІДДІЛ ФІЛАДЕЛЬФІЯ,

Річні збори відбулися 9-го грудня 1982 року в Українському Освітньо-культурному Центрі. Вибрано нову управу в такому складі: голова — Оксана Фаріон, заступниця голови — Надія Лучанко, секретарка — С. Жмуркевич, касирка — Леся Мацьків.

Референтки: культурно-освітня — Віра Кліш, організаційна — Калина Козак, імпрезова — Галина Кривуша, мистецька і зв'язків — Христя Лазор, пресова — Христя Сенік.

Контрольна Комісія: Марія Кондрат — голова, Марія Раковська і Іванна Федик — члени.

93-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, ГАРТФОРД

На річних зборах вибрано управу на 1983 рік в такому складі:

Ірина Остапюк — голова, Ярослава Кукіль — заступниця голови, Ірина Скочдополь — секретарка, Анна Крамар — касирка.

Референтки: Анастасія Мерещак — організаційна, Катря Гадзевич — культурно-освітня, Стефанія Стасишин — імпрезова, Галина Баландюк — суспільної опіки, Ольга Платош-Стеткевич — пресова, Євгенія Ковальська і Оля Харптончук — господарські, Ірина Левська — мистецька, Галина Васинчук — зв'язків.

Контрольна Комісія: Софія Туркало — голова, Мирослава Солук і Анна Пришляк — члени.

Ольга Платош Стеткевич,
пресова референтка

47-ИЙ ВІДДІЛ РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Річні загальні збори відбулися 30-го січня 1983 р. На зборах була присутня голова Окружної Управи СУА Північного Нью-Йорку Іванна Мартинець.

Нова Управа: голова — Ірина Руснак, заступниця голови — Ірина Шмігель, протоколярна секретарка — Ірина Михайлюк, кореспондентка секретарка — Галина Павлічко, касирка — Марія Лілак.

Референтки: культурно-освітня — Галина Остапюк, імпрезова — Анна Сорохтей, виховна — Ірина Юрків, сус-

пільної опіки — Тетяна Шутер і Віра Мотика, внутрішніх зв'язків — Марія Джус, мистецька — Іванна Мартинець, господарські — Галина Несторович, Катерина Шур, Анна Сохоцька і Марія Сипняк, пресова — Марія Крамарчук, фінансова Марія Костів.

Контрольна Комісія: голова — Олена Харамбура, члени — Анна Капітан, Марія Лецишин, Тамара Гривнак і Ольга Ганушевська.

Делегатки до УККА: Анна Єйна і Марія Лецишин.

Марія Крамарчук,
пресова референтка

24-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЕЛІЗАБЕТ

Річні збори Відділу відбулися 30-го січня 1983 р.

Нововибрана управа Відділу: голова — Ірена Левицька, заступниця голови — Люба Вальчик, секретарка — Олена Мельничук, касирка — Марія Бокало.

Референтки: організаційна — Ольга Шевчук, культурно-освітня — Марія Хитра, суспільної опіки — Юлія Полянська, імпрезова — Ярослава Василак, пресова українською мовою — Ольга Заремба, пресова англійською мовою — Анна Іванців, відвідувачки хворих — Павлина Юрчак і Надя Гриб,

Контрольна Комісія: Ольга Граб, Дуня Боднаренко, Анна Зуйко.

Ольга Заремба, пресова референтка

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна ... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокое число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїй валюті, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011
©Copyright 1981 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional
mailling offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Волинські взори з початку ХХ ст. із збірки о. д-ра Юрія Шумовського. Власність Українського Музею. Рисувала Ольга Трачук.

1. Пазуха чоловічої сорочки, село Листвин пові. Дубно. Рослинний мотив квітів і ліскових горіхів.
2. Брак опису і інформації про місцевість і призначення взору.